

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avgvstini Barbosæ I. V. D. Lvsitani, Protonotarii, Et
Ivdicis Apostolici designati pro Tribunali Nunciaturæ
Hispaniæ, ac insignis Ecclesiæ Vimaransenis Thesaurarij
Maioris, Collectanea Doctorvm, Qui ...**

Barbosa, Agostinho

Venetiis, 1643

18. Parochialis Ecclesiæ vacatio quando contingit, fiat examen per
concursum, præmissis edictis, describantur qualitates eorum, qui
debebant examinare. Si Ecclesia fuerit iurispatronatus ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-14108

præbendæ essent, vt refert decifum Armendar. *diç. loco num. 48.*

44. Parochiales Ecclesias esse incompatibiles cum beneficijs, in quibus assignatæ sunt distributiones quotidiane, quas à diuinis abfentes amittunt, refert decifum Armendar. *d. tit. de benef. incompat. num. 47.*

Dignitatem Ecclesiæ Collegiata, cui à principio cura animarum iniuncta est, aut illi principaliter imminet, non accessoriè, comprehendit in hoc decreto, refert decifum Armendar. *d. tit. de benef. incompat. num. 67.*

45. Capellaniam, quæ habet onus celebrandi certas Missas, & coadiuandam in cura animarum Ecclesiæ Plebanatus esse beneficium incompatibile cum alio beneficio Curato, vel aliâ personalem residentiam requirente, & licet eius Rector non subiciatur *cap. licet de elect. lib. 6. tamen* comprehendit sub decretis Concil. Trid. loquentibus de beneficiariorum, non tamen Curatorum residentia, refert decifum Armendar. *d. tit. de benef. incompat. num. 50.*

46. Parochialem obtinens vnâ cum Canonicatu ex dispensatione Apostolica ante Conc. Trid. obtenta, potuit post Conc. absque alia dispensatione optare præbendam pinguiorem, vt refert decifum Garc. *p. 5. c. 1. n. 343.*

Terrulas beneficiales, seu pia loca cum onere Missas,

47. aliæ diuina Officia celebrandi, quæ neque Ecclesiæ habent aliquam denominationem, non comprehendit sub hoc decreto, immo ex tylo Cancellariæ vnica collatione plures vniri conferri posse in titulum simplicis beneficii, referunt decifum Garc. *d. part. 11. cap. 5. num. 318.* Armendar. *diç. tit. de benef. incompat. num. 78.* Massobr. *in praxi habendi concursus requis. 7. dub. 19.*

48. Beneficia duo incompatibilia à Summo Pont. impetrantem, illaque in litreis exprimentem, cum quo tamen non fuit dispensatum, obtineri posse nisi essent duæ Parochiales, ante Concil. referunt decifum Garc. *diç. cap. 5. num. 327.* & Armendar. *diç. tit. de benef. incompat. num. 39.*

49. Beneficia, seu legata pia, quæ non habent Altare, seu capellam, non inducere incompatibilitatem, refert decifum Garc. *in addit. ad d. part. 11. cap. 5. num. 318.*

50. Ecclesiam Baptismales, licet non sit in reliquis Curata, esse incompatibilem, & hoc decreto comprehendit refert decifum Massobr. *in praxi habendi concursus requis. 1. dub. 14. num. 9.*

51. Præsumptam dispensationem, in qua fundatur regu-

la de trienniali, non habere locum contra decreta Concilij in hoc cap. & in cap. 4. sess. 7. & in cap. 15. sess. 25. de reform. referunt decifum Garc. *d. p. 11. cap. 5. num. 379.* Armendar. *d. tit. de benef. incompat. num. 40.* Campan. *in diuersis Canon. rub. 11. cap. 13. num. 111.* & 112. nouissime Stephan. VVeyms *d. confit. 12. num. 17. pag. 115.* Ego ipse *d. alleg. 62. num. 29. vbi num. 30. resoluo* ex cursu decem, vel viginti annorum in dubio præsumi posse dispensationem ad plura beneficia.

n. Infra spatium sex mensum.] Vide Garc. *d. p. 11. cap. 5. num. 77.* optimè aduertentem huic decreto non aduersari aliud supra sess. 7. de reformat. cap. 4. quia hoc de quo in præfenti, agit de obtinentibus tunc plures Parochiales, aut vnâ Cathedralem, & aliam Parochialem ex dispensatione, seu vnione ad vitam, quibus iniunxit Concilium quòd vna retenta, alias infra sex menses demitterent, non tamen loquitur de pluribus parochialibus beneficijs post Concil. obtentis, de quibus agit *d. cap. 4.*

n. Ipso iure vacare consentur.] Habentem beneficium Curatum, Personatum, vel Dignitatem, iuxta cap. de multa, de præbend. vel quodcumque aliud quomodolibet incompatible iuxta hoc decretum, & recipientem secundum simile, ipso iure vacare primum, & si illud retinere contenderit, etiam secundo spoliari tradunt Bernard. *in praxi. cap. 49. in nouiss. edit. Spin. in speculo testament. gloss. 3. à numer. 74. Viui. tom. 1. commun. opin. lib. 1. tit. 9. num. 6. pag. 182.* Gutierrez *consil. 10. Flamin. Paris. de resignat. benef. libro 3. questione 1. num. 51.* Azor. *instit. moral. parte 2. libro 7. cap. 16. questione 9. latè Flores de Mena var. libro 2. quest. 13. per tot. Valer. Reginald. d. lib. 38. tract. 3. num. 309.* Monet. *de opt. canon. c. 6. q. 6. num. 69.* Garc. *d. p. 11. c. 5. nu. 7.*

n. Nec ipsi antea illa obtinentes tuta conscientia fructus, &c.] Vide Henriquez *in sum. lib. 14. cap. 56. §. 2. in fine, iuncto commento lit. O.*

An obtinens plura beneficia ex dispensatione Papæ, sine causa tamen rationabili, sit tutus in foro conscientie? Vide Ludou. Lop. *in instruit. conscientia tom. 1. c. 252. §. seq. Cordub. in q. lib. 1. q. 20. Conrad. in resp. casuum conscient. q. 35. in addition. Hoied. de incompat. benef. p. 2. c. 5. n. 38. Vega in sum. p. 1. c. 36. casu 30. Fr. Emman. in sum. tom. 1. c. 31. n. 7. & 8. Cardin. Tolet. in instruit. Sacerdot. lib. 5. c. 81. Petr. de Ledesma in sum. p. 2. tract. 7. c. 1. circa 9. & 11. conclus. Valer. Reginald. d. lib. 30. tract. 3. n. 289. versic. sextum dubium. Lessi. de instit. li. 2. c. 34. n. 151. cum seq. Valq. in opusc. de benef. c. 4. §. 2. dub. 9. n. 170. Moltes. in sum. Theolog. mor. tract. 6. c. 9. n. 53.*

Parochialis Ecclesiæ vacatio quando contingit, fiat examen per concursum, præmissis edictis, describuntur qualitates eorum, qui debent examinare. Si Ecclesia fuerit iurispatronatus ecclesiastici, & institutio pertineat ad Episcopum, quædam strictius erunt obseruanda, quam casu quo Ecclesia fuerit iurispatronatus laicorum, &c. Attentè hoc cap. legendum, & seruandum ad amussim.

C A P V T XVIII.

1 Doctores de materia cap. agentes.	10 Ecclesia parochialis quæ est actû Regularis, non confertur per concursum.
2 Examen per concursum est faciendum in vacatione Parochialis Ecclesiæ.	11 Parochiales, quæ de mensa nuncupantur, non subiacent concursui.
3 Parochiales litigiosa concursu non conferuntur.	12 Abbatia, cui vnita est perpetuò, & accessoriè parochialis Ecclesia, concursu non confertur.
4 Parochialis, quam quis acquirit per regressum, & prius possedit, non confertur per concursum.	13 Cura animarum, quæ in Ecclesia collegiata exercetur per Canonicos, vel hebdomadarios concursu non confertur.
5 Parochialis vnita Dignitati, vel Canonicatui, non est conferenda per concursum.	14 Beneficia curam animarum habentia, quæ verè sunt dignitates, non subiacent concursui.
6 Parochialis vacans in Curia, seu apud Sedem, prouideri solet in Dataria sine concursu.	15 Dignitas habens curam animarum in Ecclesijs collegiatis concursu non confertur.
7 Parochialis subiecta, vel annexa monasterio, seu de eius mensa, non confertur per concursum.	16 Vicaria perpetua parochiæ vnita concursu non confertur.
8 Parochialis, seu beneficium Regulare, quod Regularibus cõferri consuevit, sine cõkursu prouidetur.	
9 Prioratus Regulares concursu non conferuntur.	

Barbos. Collect. in Concil. Trid.

Cc 2 17 Vicaria

- 17 Vicaria concursu conferuntur si totalis cura in eius vicarium transferatur.
- 18 Patrimoniales Ecclesie qua?
- 19 Receptiva Ecclesie qua?
- 20 Canonici cathedralis, vel collegiate Ecclesie, quibus cura animarum non prouidentur prout concursu.
- 21 Beneficia curata, qua in fauorem in manibus Pape resignantur, concursu non conferuntur.
- 22 Parochialis Ecclesie resignatio quando fit in manibus Sanctissimi, non est necessarium examen per concursum.
- 23 Examinatus ad Parochialem sibi resignatam si reprobetur, potest intra sex menses a die data litterarum aliud examen subire.
- 24 Episcopus non potest admittere consanguineos, vel familia res tam suos, quam resignantium ad examen concursus Parochialium in eius manibus resignatarum.
- 25 Examen per concursum non requiritur in permutationibus Ecclesiarum Parochialium.
- 26 Vacare in Curia, & vacare apud Sedem, an differant.
- 27 Concursus fieri debet in vacatione Parochialis Ecclesie etiamsi reseruata sit, vel affecta.
- 28 Beneficia curata reseruata Sedi Apostolice ab eadem Sede conferuntur approbato ab examinatore in diocesana Synodo approbato.
- 29 Parochiales reseruata, vel affecta specialiter vigore indulti S.R.E. Cardinalium prouidentur per concursum.
- 30 Vicarij deputatio cum congrua est de forma concursus.
- 31 Vicarij deputatio donec prouideatur de Rectore spectat ad Episcopum.
- 32 Inferiores, qui non habent iurisdictionem quasi Episcopalem cum facultate congregandi Synodum, non possunt constitere vicarium.
- 33 Vicarium in casibus repentinis an ad alium prater Episcopum pertineat.
- 34 Nominatio vicariorum ad quos spectet.
- 35 Examen per concursum non est necessarium in Parochialibus, qua consuetudine optantur.
- 36 Commende ad sex menses amplius post Conc. non sunt in usu.
- 37 Episcopus potest differre constitutionem vicarij usque ad tres dies.
- 38 Vicarius cum congrua est constituendus in qualibet Ecclesia parochia vacante.
- 39 Vicarium constituere in Parochiali vacante quando non sit necessarium.
- 40 Vicarius deputandus cum congrua dummodo aliis sit idoneus, non est necessario examinandus.
- 41 Vicarius cum congrua est deputandus in Ecclesijs Baptismalibus vacantibus.
- 42 Congrua portio assignanda vicario est arbitraria Episcopo.
- 43 Congrua portio assignanda vicario potest esse duorum aureorum singulis mensibus.
- 44 Vicarius semel constitutus cum congrua non potest remoueri.
- 45 Inferiores Episcopo concursus facere non possunt nisi habeant ius congregandi Synodum &c.
- 46 Commendatarius Abbas quando possit concursum facere.
- 47 Inferiores Episcopo quando possint concursus facere.
- 48 Concursum facere, & examinare promouendos ad Parochiales spectat ad Ordinarium.
- 49 Commendatarius Abbas nullius diocesis poterit concursum instituire si habeat ius congregandi Synodum.
- 50 Abbas habens iura quasi Episcopalia non habet ius concursum faciendi, nisi probetur ius habere congregandi Synodum.
- 51 Abbas ius habens conferendi aliquam Parochialem in eius vacatione non potest proponere edictum examinis, nec facere concursum.
- 52 Edicta proponit Ordinarius loci ubi existit beneficium curatum quamuis illius collatio spectet ad Ordinarium alterius diocesis.
- 53 Inferior habens praerogatiuam cum Ordinario.
- 54 Episcopus manutenendus est in sua quasi possessione insistenti donec inferior coram Iudice comperiti legitime probauerit ius cogendi Synodum habere.
- 55 Edictum est proponendum intra decem dies, & totidem remanere debet affixum.
- 56 Edictum non potest apponi cum maiori termino viginti dierum.
- 57 Terminus decem vel viginti dierum non currit a die habita notitia vacationis Ecclesie.
- 58 Edictum pro concursu Parochialis apponere potest Episcopus intra quatuor vel sex menses respectiue a die vacationis.
- 59 Episcopus tenetur ad Parochialem vacantem plures examinatorebus nominare, & alios etiam ab alijs nominatos admittere.
- 60 Episcopus potest occurrente vacatione beneficij Curati vocare, & admittere ad concursum habentem aliud beneficium Curatum.
- 61 Regulares clerici etiam ordinum militarium ad concursum Parochialium admittendi non sunt.
- 62 Monachus dispensatus ad Ordines suscipiendos potest admitti ad concursum.
- 63 Episcopus non potest limitare certum numerum personarum ad concurrendum in concursu Parochialium.
- 64 Edicta concursus proponere debent Ordinarij in beneficijs Curatis reseruatis Sedi Apostolice.
- 65 Edictum apponi debet ab Ordinario loci ubi existit beneficium.
- 66 Edictum apponi est de substantia & forma concursus Parochialium.
- 67 Tempus, quo debet esse affixum edictum, est arbitrarium Episcopo modo non excedat viginti dies.
- 68 Edictum aliud concursus non est proponendum, sed ille, qui comparuerit examini est subiiciendus.
- 69 Nisi nolit se examini subicere, nec Parochiam curet obtinere.
- 70 Parochialis absque concursu conferri potest quando nullus comparet, vel aliis nemo idoneus reperitur.
- 71 Examen & concursus factus ante lapsum terminum edictorum est nullus.
- 72 Terminis decem vel viginti dierum elapso nullus est admittendus.
- 73 Veniens ad concursum Parochialis post terminum in edicto praefixum, re tamen integra, est vtrique admittendus.
- 74 Nisi legitimo impedimento cessante id faciat.
- 75 Examen statim elapso termino edicti potest per

- Episcopum inchoari, sed non potest eadem die claudi.
- 76 Unus examinari poterit & approbari si ille solum ad concursum comparuerit.
- 77 Examen concursus potest fieri coram Vicario etiam Episcopo non impedito.
- 78 Concursus, & examen factum coram examinativibus non synodalibus est nullum.
- 79 Examen concursus in Parochialibus etiam modici valoris de forma est faciendum cum tribus examinativibus.
- 80 Examinatores plusquam tres, sed non pauciores adhiberi debent in concursu.
- 81 Approbatus nemo censetur si ex tribus examinativibus quilibet eorum approbaverit.
- 82 Examinatores ut sint tres non statuit præcisè Concil. sed quod non possint adesse pauciores.
- 83 Examinatores debent singulis annis proponi in Synodo ad minus sex.
- 84 Examinatores debent proponi nominatim, & non in genere.
- 85 Examinatores synodales in Synodo ad summum viginti eligi possunt.
- 86 Examinatores non possunt eligi sub nomine dignitatis, sed tantum specialem personam.
- 87 Iudicium synodaliū nominatio spectat principaliter ad Episcopum.
- 88 Examinatores quomodo in Synodo proponendi.
- 89 Constitutio Pij V. in conferendis locum non habet nisi in his diocesis, in quibus fuit coacta Synodus.
- 90 Examinatores quibus conditionibus, & qualitativibus præditi esse debeant.
- 91 Examinatores aliqui si intra annum sua electionis mortui fuerint, ad superstitis facultas examinandi una cum Episcopo pertinet.
- 92 Vicarius Capituli Sede vacante in locum examinativorum absentium, vel defunctorum alios sufficere non potest.
- 93 Examinatores synodales quando omnes intra annū deputationis mortui fuerint, quid faciendum.
- 94 Examinatores synodales durant donec alij in Synodo deputati fuerint.
- 95 Episcopus novus quid facere debeat si ex examinativibus synodalibus omnes præter unum mortuos inuenit.
- 96 Episcopus non excusatur si post annum adhibeat examinatores superstites non extantibus sex.
- 97 Episcopo non licet auctoritate ordinaria sibi assumere examinatores non synodales extraneos, qui suppleant.
- 98 Episcopo non licet subrogare alios examinatores in locum condemnatorum.
- 99 Collatio Parochialis an deoluatur ad Sedē Apost. quando in concursu non interfuerunt examinativores synodales.
- 100 Concursus, in quibus fuerunt adhibiti examinativores deputati in Synodis præcedentibus, sunt nulli.
- 101 Episcopus, qui non constituit examinativores in Synodo, sed ex se ipso deputavit, nulliter providet de Parochialibus.
- 102 Concursus est nullus in quo cum examinativibus synodalibus interuenit alius, qui non erat examinativor synodalis.
- 103 Examinatores necessariò eligi debent, qui sint Magistri, seu Doctores, aut Licentiati in Theologia, vel iure Canonico.
- 104 Episcopus non potest eligere examinatores synodales, qui non sint Doctores.
- 105 Examinatores si non iurarunt, concursus coram eis habitus vitatur.
- 106 Examinatores synodales non possunt quicquam prorsus occasione examinis nec ante, nec post accipere.
- 107 Examinatores non possunt quicquam ex fructibus beneficii vacantis accipere.
- 108 Ordinarius non potest statuere aliquod stipendium etiam minimum examinativibus deputatis in Synodo pro concursu Parochialium.
- 109 Examinatores priuantur beneficijs antea obtentis si occasione examinis siue antea, siue post aliquid accipiant etiam gratis & liberaliter datum.
- 110 Examinatores peracto examine debent eos ex communi sententia renuntiare Episcopo, quos idoneos reperirent.
- 111 Et illos possunt remittere ad Ordinarium.
- 112 Examinatores convenientius palam inter se sua vota conferre debent.
- 113 Examinatores debent dare vota dum simul congregati sunt cum Episcopo.
- 114 Examinatores tenentur significare quis dignus, & quis dignior sub peccato mort.
- 115 Episcopus non habet votum decisivum in concursu.
- 116 Episcopus ex approbatis in concursu potest unum licet omnia suffragia non reportauerit sicut alij, eligere.
- 117 Examinatores non tenentur explicitè referre singulas qualitates eorum, qui sunt examinati.
- 118 Idoneitas respectu scientiæ, ætatis, morum, & prudentiæ consideratur in concursu Parochialium.
- 119 Examinatores possunt etiam extrajudicialiter informari de qualitativibus examinandorum.
- 120 Episcopus potest eligere etiam extra locum examinis, & absentibus ipsis examinativibus.
- 121 Iudicare quis ex concurrentibus ad Parochialem vacantem sit magis idoneus spectat solum ad Episcopum.
- 122 Examinatores debent vota sua dare, sed Episcopus non tenetur ex collatione votorum eligere.
- 123 Examinatores singuli possunt, & debent dare vota super qualitate cuiuslibet examinati.
- 124 Facultas eligendi magis idoneum in concursu ad Episcopum, non autem ad inferiorem collatorem pertinet.
- 125 Electio facta de magis idoneo significanda est intra quatuor menses.
- 126 Electio & provisio in concursu Parochialis facta de digno omisso digniore est nulla.
- 127 Dignum eligens omisso digniore quando per concursum & oppositionem provisio beneficii faciendæ est, tenetur ad restitutionem.
- 128 Simoniam committit dignus offerendo in concursu pecuniam digniori, ut desinat ab oppositione.
- 129 Idoneus iudicandus, qui muneris, cui præficitur, est aptior.

- 130 Originarius.
 131 Doctor.
 132 Sacerdos.
 133 Dispensatione non indigens.
 134 Beneficium nullum habens.
 135 Ditiore & nobiliores.
 136 Parochialis vacans quando fuerit iurispatronatus Ecclesiastici quomodo providenda.
 137 Episcopus tenetur instituire ad Parochialem iurispatronatus Ecclesiastici dignum presentatum à patrono omisso digniore.
 138 Edicta concursus proponere debet Ordinarius quāuis institutio ad inferiores pertineat.
 139 Beneficium Curatum iurispatronatus Ecclesiastici si vacauerit in mense referuato Sedi Apostol. nulla habetur ratio patronorum.
 140 Institutio ad Parochialem Ecclesiam vacantem, quæ iurispatronatus Ecclesiastici sit, ubi facienda est à Papa, ius eligendi dignorem ad solum Episcopum pertinet.
 141 Electio dignioris ad Parochialem vacantem spectat ad patronum iurispatronatus Ecclesiastici.
 142 Et illum instituire debet Episcopus.
 143 Presentatio ad Parochialem facta à patrono Ecclesiastico de aliquo antequam sit ab examinatore approbatus in concursu est nulla.
 144 Examen per concursum non requiritur in collatione Parochialium iurispatronatus mixti.
 145 Examen per concursum fieri non debet in vacatione Parochialium, quæ sunt iurispatronatus laicorum, sed sufficit quod deputatus à patrono examinetur ab examinatore Synod. & idoneus iudicetur.
 146 Examen per concursum requiritur inter plures presentatos ad Parochialem iurispatronatus Ecclesiastici.
 147 Non habet locum contra institutionem, vel fundationem.
 148 Concursui locus non est in Parochialibus iurispatronatus, quod origine erat totum laicale.
 149 Parochiales iurispatronatus laicorum deuolutæ subiacent concursui.
 150 Parochialium in collatione facta iure deuoluto seruari debet forma examinis, quæ coram inferiore requiritur.
 151 Presentatus à patrono laico ad Ecclesiam Parochialem sufficit quod examinetur coram alijs examinatorebus non synodalibus.
 152 Patronus laicus ad Parochialem sui iurispatronatus non tenetur presentare digniorem, sed sufficit dignum.
 153 Deuolutio, aut appellatio vlla impedire aut suspendere non potest quominus examinerum relatio executionem habeat.
 154 Appellatio suspensiva, non verò deuolutina prohibetur in hoc casu.
 155 Appellatio non datur simpliciter ab electione Episcopi in concursu dum appellare volens fuit approbatus ab examinatorebus synodalibus.
 156 Appellatio à mala electione, siue irrationabili iudicio Episcopi admittitur solum ad effectum deuolutiuum.
 157 Reiectus in concursu Parochialis potest prouocare preelectum ad nouum examen.
 158 Collatio Parochialis facta sine examine per concursum est nulla.
 159 Parochialis sine examine per concursum, vel contra formam positam à Concil. non potest in foro conscientie acceptari.
 160 Parochiales ita exigui redditus vt examinis per concursum operam ferrent, vel nemo esset qui se examini vellet subicere, quomodo conferenda.
 161 Parochialium tenuium collatio an possit fieri sine concursu.

EXpedi maximè animarum saluti, à dignis atque idoneis Parochis gubernari, id vt diligentius, ac rectius perficiatur, statuit sancta Synodus, vt à cum Parochialis Ecclesiæ vacatio, & etiam si cura Ecclesiæ, vel Episcopo incumbere dicatur, & per vnum, vel plures administretur, etiam in Ecclesiis parochialibus, & seu receptiuis nuncupatis, in quibus consuevit Episcopus vni, vel pluribus curam animarum dare, quos omnes id infra scriptum examen teneri mandat, per obitum, & vel resignationem, & etiam in Curia, seu aliter quomodocumque contigerit, & etiam si ipsa Parochialis Ecclesia referuata, vel affecta fuerit generaliter, vel specialiter, etiam vigore indulti, seu priuilegij in fauorem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, seu Abbatum, vel Capitulorum, & debeat Episcopus statim, & habita notitia vacationis Ecclesiæ, & si opus fuerit, & idoneum in ea Vicarium & cum congrua, eius arbitrio, fructuum portio assignatione, constituere, qui onera ipsius Ecclesiæ sustineat, donec ei de Rectore provideatur: Porro Episcopus, & qui ius patronatus habet, & intra decem dies, vel aliud tempus, ab Episcopo præscribendum, & idoneos aliquot Clericos ad regendam Ecclesiam coram deputandis examinatorebus nominet. Liberum fit tamen etiam alijs, qui aliquos ad id aptos nouerint, eorum nomina deferre, vt possit postea de cuiuslibet ætate, moribus, & sufficientia fieri diligens inquisitio. Et, si Episcopo, aut Synodo prouinciali pro regionis more videbitur magis expedire, & per edictum etiam publicum vocentur qui volent examiniari, & Transacto constituto tempore, & omnes qui descripti fuerint, & examineantur à Episcopo, siue eo impedito, ab eius Vicario generali, & atque ab alijs examinatorebus & non paucioribus, quàm tribus, & quorum votis, si pares singulares fuerint, accedere possit Episcopus, vel Vicarius, quibus magis videbitur. & Examinatores autem singulis annis in diocesana Synodo ab Episcopo, vel eius Vicario ad minus sex proponantur, qui Synodo satisfaciunt, & ad ea probentur. Aduenienteque vacatione cuiuslibet Ecclesiæ, tres ex illis eligat Episcopus, qui cum eo examen perficiant, indeque succedente alia vacatione, aut eisdem, aut alios tres, quos maluerit, ex prædictis illis sex eligat, & sint verò hi examinatores, Magistri, seu Doctores, aut Licentiati in Theologia, aut iure canonico, vel alij Clerici, seu Regulares, etiam ex ordine mendicantium, aut etiam seculares, qui ad id videbuntur magis idonei, & inuentque omnes ad sancta Dei Evangelia se, quacumque humana affectione postposita, fideliter munus executuros. ^b Caueantque, ne quidquam prorsus occasione huius examinis, nec ante, nec post accipiant,

^a Infra sess. 7. de reform. cap. 9.

^b Cap. quando 14. dist.

piant, alioquin simoniæ vitium, tam ipsi, quam alij dantes incurrant, à qua absolui nequeant, nisi dimissis beneficijs *uu* que quomodocumque etiam antea obtinebant, & ad alia in posterum inhabiles reddantur. Et de his omnibus non solum coram Deo, sed etiam in Synodo Prouinciali, si opus erit, rationem reddere teneantur, à qua, si quid contra officium eos fecisse compertum fuerit, grauius eius arbitrio puniri possint, *bb* Peracto deinde examine renuncientur, *cc* quotcumque ab his idonei iudicati fuerint *xx* *etate, moribus, doctrina, prudentia, & alijs rebus ad vacantem Ecclesiam gubernandam opportunis, & a* *Self. 15. c. 7.* *ex hisque Episcopus eum eligat, & quem ceteris * magis idoneum iudicauerit, atque illi, & non alteri, collatio Ecclesiæ ab eo fiat, ad quem spectabit eam conferre. vv* Si verò iuris patronatus Ecclesiastici erit, ac institutio ad Episcopum, & non alium pertineat, *xx* *is, quem patronus digniorem o o inter probatos ab examinatore iudicabit, Episcopo præsentē teneatur, vt ab eo instituat. Cum verò institutio ab alio, quam ab Episcopo, erit faciendā, τ τ tunc Episcopus solus ex dignis eligat digniorem, quem patronus ei præsentet, ad quem institutio spectat. pp* Quòd si ius patronatus laicorum fuerit, debeat qui à patrono præsentatus erit, *ss* ab eisdem deputatis, vt supra, examinari, τ τ & non, nisi idoneus reperiatur fuerit, admitti. In omnibusque supra dictis casibus non cuiquam alteri, quam vni ex prædictis examinatis, & ab examinatore approbatis, iuxta supradictam regulam de Ecclesia prouideatur, nec prædictorum examinatore relationem, quo minus executionem habeat, *vv* *ulla deuolutio, aut appellatio, etiam ad Sedem Apostolicam, siue eiusdem Sedis Legatos, aut Vicelegatos, aut Nuncios, seu Episcopos, aut Metropolitanos, Primate, vel Patriarchas interposita impediatur, aut suspendatur, alioquin Vicarius quem Ecclesiæ vacanti antea Episcopus arbitrio suo ad tempus deputauit, vel forsan postea deputabit, ab eius Ecclesiæ custodia, & administratione non amoueat, donec aut eisdem, aut alteri qui probatus, & electus fuerit, vt supra, sit prouisum, *pp* alijs prouisiones omnes seu institutiones, præter supradictam formam factæ surreptitiæ esse censeantur, non obstantibus huic decreto exemptionibus, indultis, priuilegijs, præuentionibus, affectionibus, nouis prouisionibus, indultis concessis quibuscumque *d* Vniuersitatibus etiam *d* *Self. 7. c. 9.* ad certam summam, & alijs impedimentis quibuscumque. *xx* Si tamen adeo exigui redditus dictæ Parochiales fuerint, vt totius huius examinationis operam non ferant, aut nemo sit, qui se examini quærat subijcere, aut ob apertas factiones, seu dissidia, quæ in aliquibus locis reperiuntur, facile grauiore rixa, ac tumultus possint excitari, poterit Ordinarius, si pro sua conscientia cum deputatorum consilio ita expedire arbitrat, hac fornia ommissa, priuatum aliud examen, ceteris tamen, vt supra, seruatis, adhibere. Licebit etiam Synodo prouinciali, si qua in supradictis circa examinationis formam addenda, remittenda esse censuerit, prouidere.*

1. **V**ide Archiep. Bononien. part. 4. de examinis per concursum pag. 446. cum seqq. Paul. Fusc. de visitat. lib. 2. cap. 5. Flamin. Parif. de resignat. benefic. lib. 1. quest. 7. num. 7. & lib. 8. quest. 9. num. 77. cum seqq. Piafec. in praxi Episcop. part. 2. cap. 5. à num. 17. Petr. de Ledema in summa part. 2. tract. 7. cap. 1. conclus. 7. à princip. & præcipue dist. 13. cum seqq. Aloyf. Ricc. in collect. decis. collect. 1562. & 1569. & in praxi rerum fori Eccles. decis. 414. cum seqq. in 1. edit. alijs resolut. 351. cum seqq. in 2. edit. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 6. num. 121. cum seqq. Garc. de benefic. part. 9. cap. 2. num. 103. cum seqq. Vgolini. de offic. Episcopi cap. 50. §. 3. cum seqq. Campan. in diuersis iuris Canonice. rub. 5. cap. 3. à num. 9. Fillue. in quest. moral. tom. 3. tract. 41. de benefic. cap. 4. num. 124. cum seqq. Massobr. in praxi habendi concursum ad Parochiales Ecclesias vacantes, secundum Romanam impressi. Aldan. in compend. canon. resolut. lib. 3. tit. 9. Castr. Palao in opere morali tom. 2. tract. 13. disput. 3. Alzed. de procell. Episcop. dignit. part. 2. cap. 9. Vafq. in opuscul. de benefic. cap. 2. §. 3. num. 81. Sel. in select. Canonice cap. 52. metipsum de officio, & potest. Episcopi part. 3. allegat. 60. & de officio & potest. Parochi cap. 2. Et super collatione Parochialium Ecclesiarum emanauit Constitutio Pij V. incip. In conferendis, sub dat. Romæ 15. Kal. Aprilis 1566.

2. **C**um Parochialis Ecclesia vacatio, &c.] In vacatione Parochialis Ecclesiæ examen per concursum esse faciendum ex hoc cap. colligit Massobr. in d. praxi prel. 5. Ego ipse d. allegat. 60. num. 13. & d. c. 2. num. 14. Vnde Curata beneficia, quæ non habent Parochiam, concursu non conferri probat idem Massobr. prælud. 3. dub. 2. & multo minus beneficia simplicia secundum Aloyf. Ricc. in di. praxi rerum fori Eccles. decis. 415. in 1. edit. alijs resolut. 352. in 2. edit. Seraphin. decis. 442. num. 5. Massobr. in di. praxi prel. 5. in princip. numer. 7. Ego ipse di. allegatione 60. num. 36.

3. **P**arochiales litigiosas concursu non conferri, cum soleat à Sede Apostol. in illis subrogari alius grauiosè absque concursu, & vt plurimum colligans, tenent Gonzal. di. gloss. 6. num. 150. Garc. d. part. 9. cap. 2. §. 1. num. 170. Aloyf. Ricc. in d. praxi resolut. 358. vers. tertio, Massobr. in

d. praxi prel. 3. dub. 3. à num. 18. Nouar. in singul. iuris Canon. conclus. 65. num. 5. Ego ipse d. allegat. 60. num. 37. & d. cap. 2. num. 15.

4. **P**arochialem, quam quis acquirit per regressum, & prius possedit, non conferri per concursum asserit decretum Garc. d. p. 9. cap. 2. num. 199. quem refero d. allegat. 60. num. 34. & me citato in illo loco Massobr. prel. 3. dub. 3. numero 37.

5. **P**arochialem vnitam Dignitati, vel Canonicatu per concursum conferendam non esse, tenent Anastaf. German. de indult. Cardin. §. quibusvis num. 7. & 8. Lael. Zech. de republ. Eccles. cap. 28. de Parocho num. 8. Aloyf. Ricc. in di. praxi decis. 417. in 1. edit. alijs resolut. 354. num. 2. & latius resolut. 381. in 2. edit. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 5. §. 7. num. 2. Garc. di. part. 9. cap. 2. num. 193. Stephan. Gratian. di. script. forens. cap. 273. num. 48. Nouar. in singul. Canonice. conclus. 65. num. 4. Salgado de potest. Regia tom. 1. part. 3. cap. 9. num. 11. Rot. decis. 323. num. 8. part. 2. recent. Ego ipse d. allegat. 60. num. 25. & 26. d. cap. 2. num. 18. Castr. Palao d. disputa. 3. §. 5. num. 6.

6. **P**arochialem vacantem in Curia, seu apud Sedem, siue per obitum, aut simplicem resignationem, vel dimissionem ex vi decreti de dimittendo primum incompatible, prouideri solere in Dataria sine concursu, & sufficere quòd prouisus examinatur super sufficientia, resoluunt Gonzal. d. gloss. 6. num. 15. Garc. d. part. 9. cap. 2. num. 153. Piafec. in praxi Episcop. part. 2. cap. 5. num. 17. vers. de Curatis, Massobr. di. prel. 3. dub. 3. num. 45. Ego ipse d. cap. 2. num. 25. Alzed. d. part. 2. cap. 9. num. 5. Castr. Palao di. §. 5. num. 2. in fin.

7. **P**arochialem subiectam, seu annexam monasterio, vel de eius mensa quando monasterium nominat Rectorem, & Episcopus confirmat, concursu non conferri censuit Rot. decis. 102. part. 1. recent. quam refero d. cap. 2. num. 20. Quando autem dicatur beneficium de mensa monasterij, vide Rot. decis. 204. part. 2. recent.

8. **P**arochialem, seu beneficium Regulare, quod Regularibus conferri consuevit, sine concursu prouidendum asserunt Piafec. in praxi Episcopi p. 2. cap. 5. num. 18. vers. hoc decreo.

- decretum, Gonzal. d. gloss. 6. num. 162. Garc. d. cap. 2. nu. 197. Vgolin. de officio Episcopi cap. 50. §. 3. vers. quarto, Aloyf. Ricc. in dict. praxi decif. 421. in 1. edit. alias resolut. 358. num. 1. in 2. edit. Massobr. dict. pral. 3. dub. 3. numer. 34. Filluc. dict. tract. 41. cap. 4. num. 145. Rot. decif. 326. num. 6. part. 2. recent. Ego ipse d. allegat. 60. num. 33. & d. cap. 2. num. 21. Castr. Palao d. §. 5. num. 1.
9. Prioratus Regularis habentes curam animarum solitos commendati Regularibus concursu non conferri, dicit Garc. d. cap. 2. num. 199. quem refero d. allegat. 60. num. 34. & d. cap. 2. num. 22. quibus addo Castro Palao dict. §. 5. num. 12. Ioan. de Solorzano de iure Indiarum tom. 2. lib. 3. cap. 17. num. 21.
10. Ecclesiam Parochialem, quae est Regularis actus, licet habitu praeferatur secularis, & est solita commendari, quamvis habeat curam animarum, non esse subiectam huic decreto, neque requiri in ea concursum dum conferitur, tenet Aldan. d. tit. 9. num. 6. attestans sic fuisse decifum in Tuderina 3. Augusti 1600.
11. Parochiales, quae de mensa nuncupantur, & spectant ad Abbatiam Balnei Camaldulen, & ab ipso Abbate conferri consueverunt secularibus in titulum perpetuae vicariae, non subiacere concursui ab ipso Episcopo Burgi S. Sepulchri vti viciniore instituto asserit Aldan. d. tit. 9. numer. 7. vbi refert ita fuisse resolutum sub die 15. Nouembris 1601.
12. Abbatiam, cui vnita est Parochialis Ecclesia, concursu non conferri, dummodo haec vno auctoritate Sedis Apostol. ac perpetuo, & accessorie facta sit, refert decifum Garc. dicto part. 9. cap. 2. num. 195.
13. Curam animarum, quae in Ecclesia Collegiata exercetur per Canonicos, vel hebdomadarios, concursu non conferri asserunt Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 8. quae. 9. num. 94. Prosper de Augustino in addit. ad Quarant. in summa Bullarum verb. benefic. Paroch. collat. quae. 3. vers. quorum primus est, Gonzal. d. gloss. 6. num. 158. Vgolin. de officio Episcopi, cap. 50. §. 3. in fine, Aloyf. Ricc. in d. praxi resolut. 358. vers. quarto, & in decif. curia Archiepiscopi, Neapolit. decif. 370. numero 1. part. 2. Ego ipse dict. allegat. 60. numero 30. & dict. cap. 2. num. 26.
14. Beneficia curam animarum habentia, quae vere sunt dignitates, concursui non subiacere, refert decifum Garc. in addit. ad tract. de benefice. part. 9. cap. 2. num. 196.
15. Dignitatem habentem curam animarum in Ecclesijs Collegiatis concursu non conferri, nec in illa examen esse necessarium, quale requiritur in Parochialibus, refert decifum Gonzal. d. gloss. 6. num. 162. Piafec. d. part. 2. cap. 5. num. 18. in fine, Galet. in margarita casuum conscient. verb. beneficium pag. 24. & verb. Canonicus, ultim. Garc. d. part. 9. e. 2. num. 195. Massobr. d. prelud. 3. dub. 3. a num. 38. Borgnin. Cauale. decif. 17. num. 18. part. 2. Ego ipse d. alleg. 60. nu. 28. & 29. & d. cap. 2. num. 27. & fuit dictum in Cremonen. Praepositor. 25. Februarij 1622. coram bona mem. Vbaldo, vbi etiam habetur hoc procedere in dignitatibus Ecclesiarum collegiatarum actu, non autem habita tantum, vt in Tuderina Prioratus 17. Nouembris 1589. coram Orano, vbi dicitur quod hoc casu attenditur actus, non vero habitus, per gloss. notabilem in cap. licet canon. de elect. lib. 6. vbi quod si Collegium esse desinat per mortem Canonico- rum, debent substitui alij, & quod ius Collegij remanet etiam in vno donec fuerit auctoritate superioris destructum, Barbat. consil. 74. numero 1. & seqq. inter consilia Alexand. libro 4. & ipse Alexand. ei subscribens consil. seqq. numero 34. in quibus terminis loquitur dicta decifio in Tuderina Prioratus, & quod ibi praesupponitur quod Prioratus, de quo agebatur, mutasset statum, & quod in Bullis Pontificum enuntiaretur non Conuentualis, & sic quod desinat esse Conuentualis auctoritate Summi Pontif. secus autem si Ecclesia non amisit collegialitatem auctoritate Pontificis, quia tunc sufficit habitus tantum ad hoc vt dignitas habens curam animarum in ea existens non conferatur per concursum, ex adductis per Franc. in dict. cap. licet canon. numero 2. vers. quoad difficultatem, & ibi Archid. sub numero 2. de elect. libro 6. Mandos. ad reg. 3. Cancell. questione 3. sub numero 3.
- Vicaria perpetua Parochiae vnita concursu non conferitur, sed solum ad nominationem, seu praesentationem illius, cuius Dignitati, vel beneficio Parochialis est vnita, & annexa, deputandus, & instituendus est Vicarius cum Ordinarij, seu eius Vicarij praeuio examine & approbatione, vt habetur in Constit. Pij V. incip. Ad exequendum Pastoralis officij debitum, sub dat. Kal. Nouembris 1567. Ita Gonzal. ad reg. 3. Cancell. gloss. 5. §. 3. num. 53. & 54. Garc. d. part. 9. cap. 2. num. 292. Aloyf. Ricc. in d. praxi resolut. 358. num. 1. vers. secundo, Vgolin. d. cap. 50. §. 3. vers. octauo, Filluc. d. top. 3. tract. 41. cap. 4. num. 147. Lotter. de re benefice. tom. 1. lib. 2. quae. 31. num. 21. Cauale. decif. 595. num. 4. & decif. 599. num. 1. Rot. decif. 102. nu. 1. part. 1. recent. & decif. 579. num. 4. & decif. 710. num. 2. part. 2. recent. & in Dertusen. Vicaria 28. Nouembris 1616. coram bona mem. Vbaldo, & in Barchinonen. Vicaria 17. Maij 1624. coram R. P. D. Merlino, Buratt. decif. 214. num. 1. & decif. 303. num. 10. & decif. 931. num. 1. & 2. Vnde Vicarios perpetuos in Parochialibus Capitulo vnitis non esse praeuio cursu instituendos refert decifum Garc. in addit. ad suum tract. de benefice. part. 9. cap. 2. num. 294. Hinc prouenit, vt manutendendus Episcopus non sit in quasi possessione liberè conferendi per concursum vicariam perpetuam Capitulo vnitam cum facultate Vicarium nominandi, nulla expectata electione, vel nominatione, vt per Ludouic. Post. in tract. mandati de manutendo, obseru. 45. num. 45. num. 36. & Rotam apud ipsum decif. 186. nu. 3. nam quando Ecclesia Parochialis est subiecta monasterio, aut annexa, vel de mensa, tunc non est locus huic Concilij decreto, sed monasterium nominat, Episcopus vero sine concursu approbat, Rota decif. 599. a num. 1. apud Farin. part. 1. in posthum.
- Verum si nondum exercitium, sed cura totalis, actualis scilicet, & habitualis in Vicarium transferatur, tunc eius vicariam concursu conferendam esse resolut Lotter. dict. questione 31. numer. 22. & censuit Rot. decif. 579. & 710. part. 2. recent. & coram Buratto decif. 214. numer. 2. Praetuntur autem totalis cura in Vicarij relecta quando certa portio, seu congrua assignantur Rectori Ecclesiae ceteris fructibus remanentibus penes Vicarium, sicut per contrarium vbi certa portio, seu congrua assignatur Vicario, cura beneficij vniti dicitur translata in Rectorem Ecclesiae, cui fit vnio, & solum nudum exercitium remanet penes Vicarium, ex adductis per Caputaquen. decif. 359. num. 2. vers. ratio est, p. 3. Cauale. d. decif. 595. num. 2. Rot. in d. Dertusen. Vicaria coram bona mem. Vbaldo, & in d. Barchinonen. Vicaria coram R. P. D. Merlino, Buratt. d. decif. 214. num. 4.
- ¶ Etiam si cura Ecclesiae, vel Episcopo incumbere dicatur.] Vide Gonzal. ad reg. 3. Cancell. gloss. 5. num. 158. & seq. Massobr. in d. praxi requis. 1. dub. 7. a princ.
- ¶ In Ecclesijs patrimonialibus.] Quenam sint, tradunt Mil. in suo repertor. verb. beneficium patrimoniale. Hoied. de incompatilibus benefice. part. 1. cap. 24. num. 85. Gonzal. ad reg. 3. Cancell. gloss. 9. §. 1. Massobr. in d. praxi prelud. 4.
- ¶ Seu receptiuus.] Quae sic dicantur, ostendunt Gonzal. d. gloss. 9. §. 3. Garc. de benefice. part. 5. cap. 2. num. 517. Massobr. in d. praxi prelud. 5.
- ¶ Vni, vel pluribus curam animarum dare, &c.] Hoc non intelligi de Canonicis Cathedralis, vel Collegiatae Ecclesiae, quibus cura animarum incumbit, & per quos ipsa cura animarum exercetur, refert decifum Garc. d. part. 9. cap. 2. nu. 179. Vgolin. d. cap. 50. §. 3. in fine, Aloyf. Ricc. in d. praxi resolut. 358. vers. quarto, & in decif. curia Archiep. Neapolit. decif. 370. part. 4. Massobr. d. requis. 1. dub. 7. num. 6. Ego ipse d. allegat. 60. num. 30.
- ¶ Vel resignationem.] Intelligi de resignatione simpliciter facta, & non de ea, quae fit in fauorem in manibus Papae, in qua examen per concursum fieri non debere, tenent Flamin. Paris. de resignat. lib. 1. quae. 7. num. 7. Gu-tier. canon. lib. 2. e. 11. Zerol. in praxi Episcopi. part. 1. verb. Parochia. §. 2. dub. 5. & 6. Less. de iustit. lib. 2. cap. 34. numer. 84. Aloyf. Ricc. in d. praxi decif. 416. in 1. edit. alias resolut. 351. vers. amplia quinto, & resolut. 353. Prosper de Augustino in addit. ad Quarant. in summa Bullarum verb. benefic. Paroch. collat. q. 3. versic. tertius, Gonzal. dict. gloss. 6. num. 121. & 122. Marefcot. var. resolut. lib. 1. cap. 52. num. 6. Vgolin. d. cap. 50. §. 3.

- §. 3. *vers. secundo*, Massobr. in d. praxi requis. 13. dub. 3. Ego ipse d. allegat. 60. num. 21. Et addit Gonzal. citato loco resignatarium prouisum à Papa, vel mandatum de prouidendo in forma *Digni* obtinentem, examinari dumtaxat debere absque concursu, & approbari si idoneus reuertus fuerit ad curam animarum, siue resignatarius sit præsens in Curia, siue absens in partibus.
22. Parochialis Ecclesiæ resignatio cum sit in manibus Sanctissimi, quia tunc non dicitur vacare antequam alteri acquiratur, nec in ea potest statim deputari Vicarius, non est necessarium examen per concursum, sed satis est resignatium ab examinatis in Synodo deputatis simul cum Ordinario probari idoneum, ut refert decimum Garc. d. part. 9. cap. 2. num. 159.
23. Ordinarius, cui directæ sunt litteræ Apostol. resignationis Parochialis in forma *Digni*, potest procedere ad illarum executionem, stante quod resignatarius primò & secundo examinatus, non fuit approbatus ab examinatis, dummodo tamen intra sex menses à die datæ litterarum examen subierit, ita Aldan. d. tit. 9. numer. 15. attestans sic fuisse decimum in nullius 2. Decembris 1628.
24. Ad examen concursus Parochialium in manibus Episcopi resignatarum non potest ille admittere confanguineos, vel familiares tam suos, quam resignantium ex Bulla Pij V. anno eius 3. Kalendis Aprilis, ut refert decimum Garc. d. p. 9. cap. 2. num. 211.
25. In permutationibus Ecclesiarum Parochialium non requiritur examen per concursum, si tamen addit magna inæqualitas numeri Parochianorum, vel permutantes non fuissent examinati eo tempore, quo Parochiales adepti sunt, tunc illi examinandi sunt, sed absque concursu; sed si fiat permutatio cum beneficio simplici, erit necessarium examen, sed non per concursum, vide Læl. Zech. de re public. Ecclesiast. cap. 28. de Parocho, numer. 6. Flamin. Paris. dict. libro 8. quest. 9. numer. 95. Vgolin. dict. cap. 50. §. 3. *vers. primo*. Garc. d. part. 9. cap. 2. num. 165. Less. d. cap. 34. dub. 16. Aloyf. Ricc. in d. praxi decis. 419. in 1. edit. alias resol. 356. in 2. edit. Filiuc. d. tract. 41. de benefic. cap. 4. nu. 137. Ego ipse d. allegat. 60. num. 23. & d. cap. 2. num. 23.
26. *Etiam in Curia.* Vide supra dicta in *vers. Parochialem vacantem in Curia*. Vacare in Curia, & vacare apud Sedem in quo differant, notant Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 13. num. 32. & Ioan. à Cochier ibidem gloss. 6. numer. 4. Ego ipse de officio, & potest. Episcopi, part. 3. allegatio 57. numer. 24.
27. *Etiam si ipsa Parochialis Ecclesia reseruata, vel affecta, &c.* Concursum fieri debere in vacatione Parochialis Ecclesiæ, etiam si reseruata sit, vel affecta generaliter, aut specialiter, resoluunt Læl. Zech. de republ. Eccles. cap. 28. de Parocho, num. 6. Zerol. in praxi Episcop. part. 1. verb. Parocho, §. 2. dub. 4. & 10. Marcicot. var. resol. lib. 1. cap. 52. num. 2. Aloyf. Ricc. in d. praxi resol. 351. *vers. amplia tertio*, in 2. edit. Filiuc. d. to. 2. tract. 41. nu. 141. Ego ipse d. e. 2. nu. 14.
28. In beneficijs Curatis reseruatis Sedi Apostol. & quibusuis alijs etiam ex antiqua consuetudine ordinarios proponere edicta concursus, & à Sede Apostol. prouisionem fieri approbato ab examinatis in Synodo diocesana deputatis, referunt decimum Anastaf. Germon. de iudic. Cardinal. §. quibusuis, num. 17. Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 10. quest. 7. nu. 12. Gonzal. dict. gloss. 6. num. 12. Garc. d. part. 9. cap. 2. num. 154. Salgado de proteç. Regia tom. 1. part. 3. cap. 9. num. 98. Ego d. cap. 2. num. 14. *prope fin.*
29. *Sancta Romana Ecclesia Cardinalium, seu Abbatum, &c.* Procedere dispositionem huius decreti etiam in Parochia li reseruata, vel affecta specialiter vigore indulti, seu priuilegij in fauorem S. R. E. Cardinalium, seu Abbatum, vel Capitulorum, resoluunt Aloyf. Ricc. in d. praxi resol. 351. *vers. amplia quarto*, Massobr. in d. praxi pralud. 26. num. 23. & 24. Rot. decis. 48. num. 1. part. 1. diuers. Ego ipse d. cap. 2. sub num. 14.
30. *Debeat Episcopus statim, &c.* Deputationem Vicarij cum congrua esse de forma concursus, & Ordinarium posse in huiusmodi Vicarios deputare alios viciniore Parochos, vel alios etiam hebdomadarios, vel diurnos, nec cessationem congruè facere cessare obligationem

- deputationis Vicarij post Garc. resoluunt Massobr. in d. praxi req. 1. dub. 5. quem refero d. cap. 2. num. 31.
31. Deputationem Vicarij donec prouideatur de Rectore, spectare semper ad Episcopum, in cuius diocesi Parochialis est, decimum refert Armendar. in addit. ad recop. legum Nauarra lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopis, num. 86.
32. Inferiores, qui non habent iurisdictionem quasi Episcopalem cum facultate congregandi Synodum, non posse constituere Vicarium resoluunt Franc. Leo in obs. sauro fori Eccles. part. 2. cap. 18. num. 52. Garc. d. part. 9. cap. 2. num. 8. Massobr. in d. praxi requis. 1. dub. 8. & 11. Ego ipse d. alleg. 60. num. 7. & 4. & cap. 2. num. 34.
33. Vicarium constituere tempore vacationis ad custodiam Parochialis vacantis, licet spectet ad ipsum Episcopum, tamen in casibus repentinis si vicaria est ad presentationem alicuius Collegij, illum potest constituere quamprimum donec Episcopus certior sit factus, & prouiderit, ita refert decimum Garc. d. part. 9. cap. 2. num. 11.
34. Nominatio Vicariorum ad beneficiatos pertinet, hoc est, ad eos, ad quos beneficia spectant, ad quam nominationem poterit Episcopus præfigere terminum decem dierum, & Ordinarij, vel eius Vicarij approbatio præiudicium necessaria est, ex Bulla Pij V. Ad exequendum, ita refert decimum Garc. d. part. 9. cap. 2. num. 294.
35. Consuetudo à tempore, cuius initij non est memoria qua Parochi Ecclesias Parochiales pro tempore vacantes optant, non est sublata per Concil. & in illis parochialibus, quæ optantur, nõ est necessarium examen per concursum, ita refert decimum Garc. d. p. 9. e. 2. num. 165.
36. *Commenda, quæ ad sex menses in Ecclesijs Curatis fieri poterant ab Ordinarijs, ex cap. nemo, de elect. in 6. amplius post Concilium locum non habent, cum debeat in eis deputari Vicarius iuxta formam huius decreti, ut refert decimum Garc. de benefic. part. 4. cap. 4. num. 15.*
37. *Statim.* Post Episcopum differre constitutionem Vicarij vsque ad tres dies à die notitiæ vacationis, non autem ulterius, asserit Massobr. d. requis. 1. dub. 1. quem refero d. cap. 2. num. 34.
38. *Habita notitia vacationis, &c.* Vicarium cum congrua esse constituendum in qualibet Parochiali vacante, siue de iure, & de facto, siue de facto tantum, & siue per obitum, siue per simplicem resignationem, vel priuationem vacent, resoluunt Massobr. in d. praxi requis. 1. dub. 2.
39. *Si opus fuerit.* Hæc verba eò tendunt, quia in eadem Ecclesia possunt adesse alij ministri Sacramentorum, qui interea curam quoque illam, quæ ad defunctum spectabat, exercebant, vel aliqui vicini Parochi libenter idem præstarent, aut alij similes casus eueniret, quibus appareret non esse opus constituere alium Vicarium, ita refert decimum Garc. d. part. 9. cap. 2. num. 13. vbi aduertit Ordinarium omni diligentia vti debere vt aliquem inueniat, qui velit, & possit hoc munus obire, qui si reperiri nequiverit saltem illud curet vt aliqui mercenarij diurni, vel hebdomadarij, aut vicini Parochi curam animarum interea exerceant.
40. *Idoneum in ea Vicarium, &c.* Vicarium deputandum cum congrua, dummodo aliàs sit idoneus, non esse necessario examinandum, tenet Massobr. in d. praxi requis. 1. dub. 12.
41. In Ecclesijs Baptismalibus licet non sit ponendus concursus, Vicarium tamen cum congrua esse deputandum, resoluunt Massobr. d. requis. 1. dub. 14.
42. *Cum congrua, &c.* Congruam portionem assignandam Vicario esse arbitriam Episcopo, pensata qualitate personæ, beneficij, & loci, referunt decimum Garc. d. part. 9. cap. 2. num. 15. & Massobr. d. requis. 1. dub. 25.
43. Et posse esse duorum aureorum singulis mensibus, asserunt Galet. in margarita casuum conscient. verb. Vicarius 8. Campan. in diuersorio turis canon. rub. 7. cap. 6. num. 116. in fine, quos refero d. cap. 2. num. 35.
44. *Donec ei de Rectore prouideatur.* Vicarium semel constitutum cum congrua non posse remoueri sine causa, quia Episcopus non retractat quod semel exequutus est pro executione Concilij, tenet Massobr. d. requis. 1. dub. 26. vbi dub. 27. resoluunt quod si Vicarius constitutus cum congrua subeat examen, & eligatur tanquam magis idoneus

- neus, debet se retrahere à prosecutione exercitij curæ, & administratione bonorum, alioquin incurret pœnam *cap. auaritia, de elect. in 6. refero Ego ipse d. c. 2. num. 36.*
45. ¶ *Porro Episcopus, &c.* Inferiores Episcopo, qui non habent iurisdictionem quasi Episcopalem, ac ius congregandi Synodum, & legitime conitet illam congregasse, examinatoresque in ea elegerit, quamuis habeant ius conferendi, concursus ac cætera omnia in hoc decreto contenta facere non posse resoluunt *Lxl. Zech. de reprob. Eccles. cap. 28. de Parocho num. 6. Anastaf. Germon. de indultis Cardin. §. quibusvis, ad fin. Flamin. Paris. de resignat. benef. lib. 8. quest. 9. num. 96. Aloyf. Ricc. in d. praxi decif. 424. in 1. edit. alias resol. 361. in 2. edit. & nouissimè part. 4. resol. 75. Massobr. in d. praxi requis. 1. dub. 11. §. 21. & requis. 2. dub. 4. quos refero d. cap. 2. num. 38. addo Tamburin. de iure Abbatum tom. 3. disp. 9. quest. 20. num. 1. & 2.*
46. Commendatarius Abbatia habentis iura Episcopalia potest coram se, vel suo Vicario de Curatis vacantibus concursum facere, si modo habeat ius congregandi Synodum, & eligendi examinatores, ita refert decifum *Garc. d. p. 9. cap. 2. num. 136. Aloyf. Ricc. d. resol. 361. in fine. Tamburin. de iure Abbatum tom. 3. disp. 9. quest. 20. nu. 1.* Commendatarius Abbatia exemptæ existentis intra fines alicuius diœcesis, & habens iura quasi Episcopalia, non potest facere concursum beneficiorum Curatorum, sed hoc spectat ad Episcopum, in cuius diœcesi est Abbatia, qui electo magis idoneo mittet eundem ad Commendatarium pro collatione, refert decifum *Garc. d. p. 9. cap. 2. num. 123. & seq.*
- Commendatarij Abbates, & alij inferiores Episcopo, qui omnimodam habent iurisdictionem Episcopalem, nec alicui subsunt, sed sunt immediate subiecti Sedi Apost. nullius diœcesis proprium territorium habentes, si habeant ius congregandi Synodum, & legitime conitet illam congregasse, & elegerit examinatores, possunt concursum instituire, examinare, approbare, omniaque illa facere, quæ continentur hoc decreto. Ita refert decifum *Aldan. d. tit. 9. num. 27.*
47. Concursum instituire, & reliqua efficere possunt, quæ hoc decreto præcipientur, inferiores Episcopo omnimodam habentes iurisdictionem quasi Episcopalem, nemini præterquam Sedi Apost. & eisdem immediate subiecti, quique nullius sunt diœcesis, sed proprium habent territorium, & ius congregandi Synodum, dummodo conitet etiam Synodum aliàs legitime congregasse, & in ea examinatores deputasse. Ita *Aldan. d. tit. 9. nu. 28.* vbi refert sic fuisse resolutum *in Foresempronien. 18. Martij 1591.*
48. Concursum instituire, & examinare promouendos ad Parochiales existentes intra fines Abbatis nullius diœcesis, spectat ad Episcopum, intra cuius fines existit Abbas, iuxta *cap. 1. sess. 23.* & si id non conitet, ad viciniorum, vt addidit Pius V. tantum limitando, nisi qui Prælati sunt nullius, habeat ius congregandi Synodum, quia tunc posset in ea deputare examinatores synodales, pro vt Concilium requirit, ita *Aldan. d. tit. 9. num. 30.* attestans sic fuisse decifum *in causa Castri Durantis ult. Aprilis 1611.* refero Ego ipse *d. cap. 2. sub num. 39. in vlt. impress.*
49. Abbatia si sit nullius diœcesis, & Commendatarius habeat ius congregandi Synodum, & legitime conitet illam congregasse, elegeritque examinatores in Synodo, poterit concursum instituire, eligere, ponere & conomios, aliisque peragere, quæ habentur in hoc decreto, ita refert decifum *in causa Abbatia Farfen. Aldan. d. nu. 30.*
50. Abbati habenti iura quasi Episcopalia non licet concursum facere nisi probetur ius habere congregandi Synodum, & aliàs legitime congregasse, refert decifum *Garc. d. p. 9. cap. 2. num. 131.*
51. Abbas ob id, quod ius conferendi aliquam Parochialem habet in eius vacatione, nullum examinis edictum proponere potest, nec illius officij partem aliquam attingere, sed id pertinet ad Ordinarium, qui debet ipse proponere edicta, & examinatores ex Concilij præscripto deputatos adhibere, à quibus omnes istiusmodi concursus examinentur, quo examine confecto ex ijs, quos vitæ integritas, & doctrina commendabit, Ordinarius debet eligere magis idoneos, ac postea Abbati relinquare, vt ex electis, cui maluerit, curam conferat, ita refert decifum *Garc. d. part. 9. cap. 2. num. 149.*
- Beneficium Curatum vnus diœcesis quando conferetur ab Ordinario alterius diœcesis vbi illud situm est, debet edicta proponere Ordinarius loci vbi existit, & ibidem examen erit peragendum, & postea collatio fiet ab Ordinario ad quem spectat, ita refert decifum *Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 10. num. 31.*
- Inferior si haberet preuentione cum Ordinario, debet habita notitia vacationis Parochialis coram Notario declarare se velle dictam Parochiam conferre, & ideo rogare Episcopum vt proponat edicta, & hac ratione tuebitur ius suæ preuentonis, ita attestantur resolutum *Gonzal. ad reg. 8. Cancell. §. 2. proœm. num. 17. Garc. d. p. 9. cap. 2. num. 125.*
- Episcopus inanenendus est in sua quasi possessione instituendi donec inferior coram iudice competente legitime probauerit ius cogendi Synodum habere, aliàs coegisse, in eaque examinatores ad præscriptam Concilij formam hoc decreto deputasse, vt per *Aldan. d. tit. 9. num. 19.* vbi refert decifum *sub die 17. Ianuarij 1585. & 4. Augusti 1594.*
- Episcopus Foresempronien. vti vicinior manutendus est in sua quasi possessione concursus instituendi in vacationibus Ecclesiarum Parochialium della Raignana, & iuris præeligendi magis idoneos ex approbatis in eisdem concursibus donec Abbas Clafen. legitime probauerit habere ius congregandi Synodum, aliisque coegisse, & in ea examinatores ad præscriptum Concilij in præfenti deputasse. Ego ipse *d. c. 2. num. 39.* vbi refero sic fuisse resolutum *in Foresempronien. 2. Decembris 1628.*
- Intra decem dies. Edictum esse proponendum intra decem dies ex hoc cap. colligit *Massobr. in d. praxi requis. 2. dub. 6.* quem refero *d. cap. 2. num. 40.* & totidem remanere debet affixum ad valuas Ecclesiæ, Zerol. *in praxi Episcop. p. 1. verb. Parochia.* quem refero *d. alleg. 60. num. 45. & d. cap. 2. num. 40.* licet ibidem minimè legatur, *Garc. d. p. 9. c. 2. num. 42. & 43. Massobr. in d. praxi requis. 2. dub. 7.*
- Et non posse apponi cum maiori termino viginti dierum ex Bulla Pij V. incip. *In conferendis,* colligit Zerol. *d. verb. Parochia §. 2. dub. 3. Aloyf. Ricc. d. resol. 364. nu. 2. Garc. d. p. 9. cap. 2. num. 46. & 47. Lal. Zech. d. c. 28. de Parocho sub nu. 6. Massobr. d. requis. 2. dub. 8. Salgado de protect. Regia tom. 1. p. 3. cap. 9. num. 53. & 57.*
- Terminus decem, vel viginti dierum ad nominandum idoneos clericos coram deputatis examinadoribus præfixus, non currit à die habitæ notitiæ vacationis Ecclesiæ, sed potest ab Episcopo quandoconque assignari infra tempus electioni magis idonei præscriptum, ita refert decifum *Aldan. d. tit. 9. num. 21.*
- Vnde eueniente vacatione Ecclesiæ Parochialis posse Episcopum intra quatuor, vel sex menses respectiue à die vacationis apponere edictum pro concursu Parochialis, dixi *d. cap. 2. sub num. 40.* attestans sic fuisse decifum *in Tiburtina 28. Aprilis 1629.*
- Idoneos aliquot clericos. Ser. j Parochiali Ecclesiæ vacante non est satis eum quem Episcopus idoneum iudicat, proponere examinandum absque alio concursu, sed tenetur Episcopus plures examinadoribus nominare, & alios etiam ab alijs nominatos admittere, sicque examen per concursum omnino facere, provt in Bulla Pij V. statuitur, exceptis illis casibus, in quibus ex præfenti decreto *in versis tamen adeo,* permittitur posse omitti examen per concursum, si Episcopus pro sua conscientia cum consilio deputatorum ita expedire arbitrat, refert decifum *Garc. d. p. 9. cap. 2. num. 100.*
- Episcopus potest occurrente vacatione beneficij Curati vocare, & admittere ad concursum habentem aliud beneficium Curatum, sed non potest sine concursu, licet obtinuerit ille beneficium, quod possidet per concursum, & postquam vacauerit ademptæ possessione alterius beneficij Curati poterit Episcopus ponere edicta per concursum, refert decifum *Garc. d. p. 9. c. 2. num. 208.*
- Regulares clerici etiam Ordinum Militarum ad concursum Parochialium admittendi non sunt, refert decifum

- decifum Garc. de benef. part. 7. cap. 10. numer. 32.
62. Monoculus difpenfatus ad Ordines fufcipiendos potest admitti ad concurfum, vt per Aldan. d. tit. 9. num. 23. attestans fic fuisse decifum sub dia 17. Martij 1619.
63. Epifcopum non poffe ftatuere, feu limitare certum numerum perfonarum ad concurrendum in concurfu Parochialium tenet Aloyf. Ricc. in decif. Curia Archiep. Neapol. p. 4. decif. 31.
64. Per editum etiam publicum, &c.] Edicta concurfus proponere debent Ordinarij in beneficijs Curatis referuatis Sedi Apoft. vacantibus per obitum, puta in menfibus referuatis, & a Sede Apoft. prouifio faciendaeft approbato ab examinatore in Synodo diocefana deputatis fi fidem approbationis habet ab Ordinario, ita refert decifum Piafca. in praxi Epifcop. part. 2. cap. 5. numero 17.
65. Edictum huiusmodi apponi debet ab Ordinario loci, vbi exiftit beneficium, & ibidem examen est peragendum, etiam fi beneficium ab Ordinario alterius dioceffis fit conferendum, vt per Flamin. Paris. de refignat. benef. lib. 8. quaeft. 9. num. 102. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 10. nu. 31. Nouarr. in fingul. iuris canon. fin. 82. num. 2. Ego ipse d. alleg. 60. num. 44. & d. cap. 2. num. 41. In quo edicto apponenda est dies propofiti concurfus, Seraph. decif. 1148. Masfobr. d. requis. 2. dub. 10.
66. De fubstantia & forma concurfus Parochialium esse huiusmodi edictum apponi, refoluunt Lel. Zech. de republ. ecclief. cap. 28. de Parocho, num. 6. Aloyf. Ricc. in d. praxi refol. 364. Zerol. d. verb. Parochia, §. 2. dub. 2. Nouar. d. conclud. 82. num. 2. Ego ipse d. alleg. 60. num. 43. & me citato in illo loco Masfobr. d. requis. 1. dub. 3. vbi intelligit quando Concilium Prouinciale hoc ftatuit.
- Contra Nauar. confil. 4. de p. b. e. d. Garc. d. cap. 2. nu. 38. Salgado d. cap. 9. num. 50. exiftimantes collationem nullam non reddi ex omiffione edicti.
67. Tempus, quo debet esse affixum edictum, esse arbitratium Epifcopo, modo non excedat viginti dies, afferunt Garc. d. p. 9. cap. 2. nu. 50. Masfobr. in d. praxi requis. 2. dub. 9.
68. Edictum aliud concurfus non est proponendum, fed ille, qui comparuerit, examini est fubiiciendus, & fi idoneus repertus fuerit, eidem beneficium est conferendum, nisi ij qui defcripti funt, excufent fe legitimo impedimento detineri, quominus valeant ad concurfum accedere, tunc enim poterit Epifcopus legitime terminum prorogare, ita refert decifum Garc. d. part. 9. cap. 2. num. 215. Masfobr. d. requis. 3. dub. 7.
69. Si intra terminum edicti vnus solum comparuerit ad concurfum Parochialis, qui nolit fe examini fubiicere, nec Parochiam curet obtinere, ab Epifcopo assignandum est aliud edictum, rursusque vocandi oppositores, ita refert decifum Garc. d. p. 9. cap. 2. num. 219.
70. Quando nullus comparuit, aut certe nullus ex comparentibus vult fubire examen, Epifcopus assignare debet aliud tempus, ficut edictum, & fi adhuc nemo comparerit, vel alias nemo idoneus reperitur, tunc poterit Parochialis absque concurfu conferri, ita refert decifum Garc. d. cap. 2. num. 216. Masfobr. d. requis. 3. dub. 9. Filiuc. d. tract. 41. c. 4. num. 152.
71. Transacto confituito tempore, &c.] Ante lapsum terminum edictorum nullum esse examen & concurfum factum, refoluunt Garc. d. p. 9. cap. 2. num. 326. cum feqq. Salgado. d. cap. 9. num. 64. Aldan. d. tit. 9. num. 17. attestans fic fuisse decifum in Porenz. 4. Maij 1619.
72. Terminum decem, vel ad summum viginti dierum elapfo, nullum esse admittendum, afferunt Seraphin. decif. 1148. num. 4. Aloyf. Ricc. d. refol. 362. num. 2. Nouar. d. conclud. 82. num. 4. Ego ipse d. cap. 2. num. 43.
73. Occurrente vacatione Parochialis prouidenda in concurfu, ad quam infra terminum in edicto praefixum plures funt oppositi, fi dicto termino elapfo alter fuperueniat re integra, est vtique admittendus, ita refert Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 9. §. 1. nu. 115. Marefcot. var. refol. lib. 1. cap. 52. num. 59. Garc. d. part. 9. cap. 2. nu. 206. Masfobr. in d. praxi requis. 3. dub. 2. Ego ipse d. alleg. 60. nu. 46. & d. c. 2. num. 42. vbi id intelligo quando iste habuit iustam

causam excufationis, vel ratione ignorantiae, vel absentiae, seu alterius impedimenti, ex Nota decifione in Firmiana Parochialis 6. Martij 1597. coram Card. Pamphilio sen.

Vnde fi quis non defcriptus in tempore concurfu praefixo comparuerit, legitimo impedimento cessante, itaut potuerit nomen suum infra praefcriptum terminum deferre, & elapfo termino, examine nondum facto, seu re integra petat fe ad concurfum admitti, non esse audiendum, dixi d. cap. 2. num. 45. afferens ita fuisse decifum sub dia 7. Iulij 1625.

Examen statim elapfo termino edicti potest per Epifcopum inchoari, fed non potest eadem die claudi vbi plures fuerunt defcripti, quia funt expectandi, vel vocandi, alioquin vitabitur concurfus fi ex pluribus defcriptis vnus, aut non omnes examinentur, & eis non expectatis claudatur concurfus, vt per Garc. d. p. 9. cap. 2. numer. 33. Seraphin. decif. 1148. num. 5. Masfobr. d. requis. 3. dub. 10. quos refero d. cap. 2. num. 46.

Omnes qui defcripti fuerint, &c.] Intelligi quatenus veniant ad examen, alias in potestate vnus eifet nolle venire, impedireque ne vterius procederetur, refert decifum Garc. d. p. 9. cap. 2. num. 217.

Examinentur.] Vnus tamen examinari poterit, & approbati, fi ille solum ad concurfum comparuerit intra terminum, nec opus est alio edicto, aut termini prorogatione, ita refert decifum Garc. d. p. 9. cap. 2. num. 215. Vgolin. de offie. Epifcop. cap. 50. §. 10. nu. 4. Filiuc. d. tract. 41. cap. 4. num. 151. Masfobr. d. requis. 3. dub. 8. Ego ipse d. alleg. 60. num. 51. & d. cap. 2. num. 50.

Ab Epifcopo, siue eo impedio, ab eius Vicario generali.] Et etiam Epifcopo non impedito poffe fieri examen coram Vicario, quia haec verba important tantum quandam convenientiam, tenent Garc. d. p. 9. cap. 2. num. 119. quem refero Ego ipse d. alleg. 60. num. 41. & me citato in illo loco. Masfobr. in d. praxi requis. 3. dub. 3.

Aique ab alijs examinatoreibus, &c.] Synodalibus scilicet, concurfum enim, & examen factum cum examinatoreibus non synodalibus esse nullum, & inualidum, & collationem deuolui ad Sedem Apoft. referunt decifum Garc. d. p. 9. cap. 2. num. 341. Masfobr. d. requis. 3. dub. 5.

Non paucioribus quam tribus.] De forma esse vt examen fiat per concurfum in Parochialibus cum tribus examinatoreibus synodalibus, concludit Masfobr. d. requis. 3. dub. 4. etiam fi beneficium fit modici valoris, vt refert decifum Galet. in margarita, verb. beneficium, pag. 2. §. col. 2. Garc. d. cap. 2. num. 53.

Poffunt tamen adhiberi in concurfu plusquam tres examinatorees, fed non pauciores, refert decifum n. Garc. de benef. part. 5. cap. 9. num. 52. Filiuc. d. tract. 41. cap. 4. num. 156. Masfobr. in d. praxi requis. 12. dub. 1. Salgado d. cap. 9. num. 66. Lotter. de re benef. lib. 2. quaeft. 31. num. 65. quos refero d. cap. 2. num. 52.

Quorum votis si pares, &c.] Approbatus nemo censetur fi ex tribus examinatoreibus quilibet eorum vnum approbauerit, & alij duo approbatum ab altero reprobauerint, accedente Epifcopo vni. Idem dicendum, quando funt quinque examinatorees, & quilibet eorum approbat vnum ex examinatis, & ceteri quatuor reprobant approbatum ab altero, Epifcopo vni illorum accedente. Idem fimiliter fi vnus tantum compareat ad fe examinandum coram tribus examinatoreibus, vno illorum approbante, ceteris reprobantibus, quia illi non potest accedere Epifcopus, & examinatus dicitur reprobatus, ita refert decifum Garc. d. p. 9. cap. 2. num. 60.

Examinatorees vt funt tres, non ftatuit praecise Concil. sed quod non poffint adesse pauciores quam tres, ita quod fi tres funt tantum examinatorees, vota non poffunt esse paria, fed fingularia, quando finguli fingulos approbant, & tres examinatorees debent adhiberi in Parochialibus etiam modici valoris, & satisfactum erit huic decreto fi tertius examinatore examinauerit, & fit praefens in approbatione, licet votum suum non expleuerit, ita refert decifum Garc. d. p. 9. cap. 2. num. 53.

Examinatorees autem fingulis annis, &c.] Examinatorees debere fingulis annis proponi in Synodo ad minus sex, & ab ea Synodo probati, eorumque officij etiam poff

74.

75.

76.

77.

78.

79.

80.

81.

82.

83.

- post annum suae electionis non expirare asserunt Garc. d. p. 9. cap. 2. num. 73. Massobr. in d. praxi requis. 11. dub. 1. vbi dub. 5. ait Concilium Trident. nullam formam praescribere super propositione examinatorum, Salgado d. cap. 9. nu. 67. Rota in Seguntina Parochialis 15. Iunii 1638. coram R. P. D. Roias, vbi quod deputatio examinatorum Synodaliu aliter, quam in Synodo Diocesana fieri non potest.
84. Examinatores debere proponi nominatim, & non in genere, nisi proponerentur in genere, qui re vera tunc extarent, quia per huiusmodi genericam expressionem haberetur etiam expressa persona, tenent Garc. d. p. 9. cap. 2. num. 139. Filiuc. d. tract. 41. cap. 4. num. 157. Salgado d. cap. 9. num. 76. Massobr. d. requis. 11. dub. 3. vbi dub. 7. asserit ad hoc vt dicatur examinatio probatus a Synodo, debere dimidiam partem suffragiorum ferre ab his, qui vocem habent in Synodo.
85. Examinatores synodales in Synodo ad summum viginti eligi posse, tenet Aldan. d. tit. 9. num. 29. attestans ita fuisse decisum in Casarungustana 12. Martij 1623.
86. Examinatores, non posse eligi sub nomine dignitatis, sed tantum specialem personam, refero decisum in vna Surtina in meo tract. de officio & potestate Parochi, cap. 2. numer. 56. in fine.
87. Iudicium synodaliu nominationem spectare principaliter ad Episcopum, non tamen priuatiue quoad Capitulum, dicit Aldan. d. tit. 9. num. 30. vbi refert ita decisum in Saonen. 18. Martij 1628.
88. Examinatores, qui ab Episcopo propositi fuerint a Synodo tam per vota secreta, quam aperta, possunt probari, & Episcopus eum modum in probatione seruati faciat, quem magis expedire iudicauerit, refert decisum Praefec. in praxi Episcop. p. 2. cap. 2. num. 4.
89. Constitutio Pij V. In conferendis locum non habet, nisi in his diocesis, in quibus fuit coacta Synodus, & in eis iuxta formam huius decreti fuerunt deputati examinatores, refert decisum Garc. d. p. 9. cap. 2. num. 4.
90. Quibus autem conditionibus, & qualitatibus huiusmodi examinatores clare potissimum debeant, ostendit Homobon. de Bonis de humana vita statibus, part. 1. cap. 13.
91. Si ex sex examinatis aliqui intra annum suae electionis mortui fuerint, totam facultatem examinandi vna cum Episcopo ad superstites, etiam si vnas tantum superesset, spectare debere eo anno durante, sed in locum demortuorum eligendos alios cum approbatione Capituli, refert decisum Garc. d. p. 9. cap. 2. num. 8. Massobr. in d. praxi requis. 12. dub. 2. Salgado d. cap. 9. num. 70. cum seqq. Ego ipse d. cap. 2. num. 57.
92. Vicarium Capituli Sede vacante in locum examinatorum absentium, vel defunctorum alios auctoritate Apost. sufficere non posse, sed curare debere vt elapso anno alij in locum demortuorum sufficiantur, seu eligantur in Synodo, alioquin pro legitimis non habentur qui supererunt, refert decisum Sbroz in addit. ad suum tract. de officio vicar. lib. 2. q. 211. Garc. etiam in addit. ad suum tract. de benef. p. 9. cap. 2. num. 78.
93. Examinatores Synodales quando omnes intra annum deputationis mortui fuerint, tunc Episcopus ex examinatis antiquis synodalibus, si fuerint, subroget alios non pauciores quam sex, & si non existant sex examinatores antiqui synodales, qui ad hunc numerum ascendant, tunc Episcopus eligat illos, qui fuerint, & alios suppleat de nouo, approbatos tamen a Capitulo, vsque ad numeri praefati complementum. Verum si nulli examinatores antiqui synodales superstites fuerint, tunc Episcopus novos examinatores probitate, & scientia idoneos, qui a Capitulo approbati sint, non pauciores dicto numero substituat. Et veniente vacatione cuiuslibet parochialis Ecclesiae Episcopus debet ex praedictis examinatis eligere tres, qui cum eo examen iuxta hoc decretum perficiant, officium autem praedictorum omnium examinatorum subrogatoru expirat cum primum aduenit tempus nouam Synodum iuxta hoc decretum celebrandi, ita refert decisum Aldan. d. tit. 9. num. 31. asserens ita fuisse declaratum de Ordine Cle-
- mentis VIII. Garc. d. p. 9. cap. 2. num. 13. Marefcot. var. res. sol. lib. 1. cap. 32. Salgado d. cap. 9. ex num. 70. Massobr. in d. praxi requis. 12. dub. 3. Ego ipse d. cap. 2. num. 58 & censuit Rot. in Panormitana Archiepiscopatus 3. Decembris 1618. coram bona mem. Buratto, & in eadem 5. Iunii 1620. coram eodem inter eius impressas decis. 479. num. 2. vbi habetur Clementem VIII. speciali constitutione concessisse Episcopis facultatem deputandi examinatores extra Synodum deficientibus, vel impeditis synodalibus, dummodo infra annum a Synodo celebrata, & decreuisse quod statim lapso anno talis facultas, & eorum auctoritas expirat.
94. Examinatores synodales durare donec alij in Synodo deputati fuerint, verum si elapso anno aliqui ex eis mortui fuerint, officium omnium expirare referunt decisum Galet. in margarita casum conscient. verb. examinatores 1. Garc. in addit. ad d. p. 9. cap. 2. num. 75. Aloyf. Ricc. in d. praxi resolut. 361. in 2. edit. Marc. Anton. Genuenf. in praxi Archiepiscop. Neapol. cap. 66. num. 17. Massobr. in d. praxi requis. 12. dub. 4. num. 3. vbi subdit locum non habere quando post annum superfuit sex adhuc.
95. Episcopus nouus, qui ex examinatis synodalibus antiquis omnes praeter vnum mortuos inuenit in diecesi vbi iam congregata fuit Synodus, & deputati examinatores in ea, tenetur ad prouisionem Parochialis nouam Synodum congregare, & examinatos eligere, & cum illis in concursu Parochialem prouidere: quod si non fecisset, sed iudices nominasset, vel cum solo illo viuentem concursum, & examen fecisset, prouisio non valeret, refert decisum Garc. d. p. 9. cap. 2. num. 82.
96. Episcopus non excusatur si post annum adhibeat examinatos superstites non extantibus sex, etiam si caperet praetextum quod ipse de nouo esset adeptus possessionem Episcopatus, cum annis celebrandi Synodum non incipiat curare a die possessionis Episcopatus, sed a die Synodi ultimo loco celebratae, refert decisum Garc. d. p. 9. cap. 2. num. 92. & 93. Massobr. d. requis. 12. dub. 6. & censuit Rot. in d. Panormitana Archiepiscopatus 5. Iunii 1620. coram bona mem. Buratto, inter illius impressas decis. 479.
97. Non licet Episcopo auctoritate ordinaria sibi assumere examinatos non synodales extraneos, qui suppleant, etiam in casu non existentium examinatorum synodaliu numero sufficientium ad concursus faciendos, eo quia ob penuriam virorum habentium qualitates Doctoratus & similes non poterunt in Synodo diocesana eligi, ita Ego ipse d. tract. de officio & potestate Parochi, e. 2. nu. 62. attestans sic fuisse decisum in Vafionen. 13. Novembris 1627.
98. Episcopo non licere subrogare, alios in locum examinatorum synodaliu, qui per sententiam de crimine simoniae fuerunt condemnati, ibidem.
99. An in casu concursus, in quo non interfuerint examinatores synodales, collatio beneficij deuoluatur ad Sedem Apost. vel potius eidem Episcopo liceat proponere nouum concursum infra quatuor menses sibi de iure concessos, quaestio dubia, in qua Ego ipse d. cap. 2. num. 66. refero S. Cong. Conc. nihil respondisse.
100. Concurfus, in quibus fuerint adhibiti examinatores deputati in Synodi praecedentibus fuisse nullos, quatenus tamen praedicti examinatores in Synodo posteriori non fuerint confirmati, assero Ego ipse d. cap. 2. num. 67. referens ita fuisse decisum in Monopolitana 13. Iunii 1630.
101. Episcopus, qui non constituit examinatos in Synodo, sed ex se ipso deputauit, vel quia priores erant mortui, vel quia nulla aderat facultas congregandi Synodum, nempe propter pestem, nulliter prouidet de Parochialibus, licet quandoque Summus Pont. mandauerit istos tolerari, iniungendo vt quamprimum facta Synodo noui eligantur examinatores, & quod prouisi per concursum cum examinatis ab Episcopo solo deputatis nouas prouisiones impetrent, vel denuo legitime examinati, & approbati ab Episcopo de eisdem Parochialibus prouideantur si in mensibus ordinarij vacauerint, ita refert decisum Garc. in addit. ad d. part. 9. cap. 2. num. 85. & Ego ipse d. cap. 2. num. 68. & 69.

Provisi de Parochialibus non servata forma Concilij ex eo quod ob varias difficultates non potuissent cōgi Synodus, nec deputari examinatores synodales, non sunt remouendi, at danda est facultas Episcopo deputandi examinatores extra Synodum, illeque monendus & hortandus, vt quantocius conuocet Synodum eo meliori modo, quo potest. ita Aldan. *d. tit. 9. num. 20.* attestans sic fuisse decisum in *Treueren. 26. Iunij 1627.*

102. Concurfus est nullus in quo cum examinatores synodales interuenit aliter, qui non sit examinatus synodalis, vt per Garc. *d. p. 9. c. 2. nu. 83. & 324. & 341.* Masfobr. in *d. praxi requis. 13. dub. 1.* Ferentil. in *annot. ad decif. 479. Burtati lit. A.* Ego ipse *d. cap. 2. num. 71.* vbi refeto me vidisse hac de re decisionem authenticam S. Cong. Conc. in *uis Messanen. 15. Decembris 1629.* & censuit Rot. in *Bassanon. Parochialis 18. Februarij 1628. coram Card. Virili, & in Nicien. Parochialis 25. Iunij 1629. coram eodem,* vbi etiam fuit dictum negatiuam illam, quod quis non esset examinatus synodalis, debere plenè, & concludenter probari vt fundamentum intentionis, & non sufficere quod in registris Curie Episcopalis non reperitur nominatus, aut descriptus in Synodo ille, quem pretenditur non esse examinatum synodalem, quia possibile erat quod fuerit deputatus examinatus synodalis ab Episcopo in Synodo, & non fuerit descriptus, Rot. *decif. 323. num. 4. vers. ultra quod p. 2. recent.* nouissime Rota in *Seguntina Parochialis 15. Iunij 1638. coram R. P. D. Rojas.*

103. *§. 3. Sicut verò hi examinatores Magistri, &c.]* Examinatores necessarii eligi debere, qui sint Magistri, seu Doctores, aut Licentiatii in Theologia, vel iure Canonico si extent, alioquin alij clerici sunt eligendi, qui ad id videbuntur magis idonei, resoluunt Vgolin. *de officio Episcopi cap. 50. §. 5. num. 1. vers. secundo.* Homobon. de *Bonis de humana vita statibus p. 1. cap. 13. vers. in his ergo, in fine.* Masfobr. in *d. praxi requis. 11. dub. 2. num. 17.* referens sic fuisse decisum in *Turritiana 10. Martij 1629.* Ego ipse *d. cap. 2. num. 73.* vbi *num. 74. assero in una Saonen. 19. Februarij 1628.* fuisse resolutum Episcopum non posse eligere examinatores synodales, qui non sint Doctores, seu Magistri, aut Licentiatii in Theologia, vel iure Canonico si extent, alioquin alios clericos esse eligendos, qui ad id magis idonei videbuntur, & *num. 75.* attestor in *dicta Turritiana* fuisse pariter decisum in predictos examinatores synodales non posse eligi clericos seculares, aut Regulares, qui dictis gradibus non sint insigniti, nisi vlli vtri qualitates superius expressæ non extent, quo casu fuit dictum esse eligendos, qui ad munus exercendum magis idonei videbuntur, eorumque vota æqualis valoris & efficaciz esse sicut aliorum.

104. *§. 4. Sicut verò hi examinatores Magistri, &c.]* Examinatores si non iuraurent, concursum coram eis habitum vitari tenent Homobon. de *Bonis d. cap. 13. vers. 2.* Filliuc. *d. tract. 41. cap. 4. num. 158.* Masfobr. in *d. praxi requis. 14. dub. 1.* vbi *dub. 2.* cum Garc. *d. p. 9. cap. 2. num. 356.* esse de forma subdit, vt præstetur huiusmodi iuramentum tactis sacrosanctis Euangelij, & *dub. 3.* cum eodem Garc. *num. 356.* asserit posse præstari extra Synodum in manibus Notarij, & *dub. 4.* tradit probari per attestationem Notarij, & littera ipsorum, examinatum, refeto Ego ipse *d. c. 2. num. 76. cum seqq.* vbi *num. 78.* in *una Bisignanen. sub die 2. Decembris 1628.* iussit decifum, concursus factos non præstito iuramento ab examinatis synodalibus fuisse nullos, sed ex gratia conualidandos, facto verbo cum Sanctissimo qui conualidauit, & confirmauit.

105. *§. 5. Causans ne quicquam, &c.]* Examinatores synodales non posse quicquam prorsus occasione examinis, nec ante, nec post accipere, alioquin simoniæ vitium tam ipsos, quam alios dantes incurtere, à qua absolui nequeunt nisi dimissis beneficijs, quæ quomodocumque etiam ante obtinebant, & ad alia impostum inhabiles reddi ex hoc decreto colligit Petr. Ledesma in *sum. part. 2. tract. 7. cap. 1. conclus. 7. prop. fin.* Homobon. de *Bonis dict. cap. 13. vers. tertio examinatores, in fine.* Franc. Leo in *thesauro fori eccles. p. 2. cap. 3. num. 25.* Garc. *d. p. 9. cap. 2. num. 368. cum seqq.* Stephan. Gratian. *discept. forens. cap. 561. à num. 21.* Vgolin. de *simon. tab. 4. cap. 48. §. 3. & de officio Episcopi cap. 50. §. 5. num.*

106. *Barbof. Collect. in Concil. Trid.*

2. Filliuc. *d. tract. 41. cap. 4. num. 161.* latè Masfobr. in *d. praxi requis. 15.* Bonacin. de *simon. quaest. 7. puncto 2. differ. 1. ex nu. 5.* nouissime Aloyf. Ricc. in *praxi p. 4. resol. 76. num. 1.* & 2. Ego ipse *d. alleg. 60. à num. 52. & d. cap. 2. à num. 79. cum seqq.* nouissime Stephan. VVeyms ad *constitutiones 24. ex antiquo iure de sumptibus, & per Concil. Trident. innouatas, constit. 13. nu. vlt. pag. 124.*

107. *Quicquam prorsus, &c.]* Non posse examinatores quicquam pro labore, vel titulo stipendij ad sustentationem ex fructibus beneficij vacantis, vel alia ratione accipere, tradunt Garc. de *benefic. p. 5. cap. 7. num. 111. & d. p. 9. c. 2. nu. 374.* Bonacin. *d. differ. 1. nu. 5. vers. secundo.* Aloyf. Ricc. *d. p. 4. resol. 76. num. 4.* Ego ipse *d. cap. 2. num. 81.*

108. Non posse Ordinarium statuere aliquod stipendium etiam minimum examinatis deputatis in Synodo pro concursu Parochialium, & si Synodus diocesana fecus statuerit, decretum esse irritum, & nullum, referunt decifum Garc. *d. p. 9. cap. 2. num. 374.* Masfobr. *d. requis. 15. dub. 1.* Bonacin. *d. differ. 1. num. 7. vers. tertio.* Stephan. VVeyms *d. loco.* Ego ipse *d. allegat. 60. num. 53. & d. cap. 2. num. 82.* Posse tamen Episcopum aliquid de suo his examinatis concedere titulo præmij, vel stipendij, aut sustentationis, resoluunt Garc. *d. cap. 2. num. 379.* & Bonacin. *d. diff. 1. num. 6.* subdens hoc sibi non videri improbabile, quia Concilium in præfenti non videtur loqui de Episcopo.

109. *Quæ quomodocumque etiam antea obtinebant, &c.]* Examinatores priuari beneficijs antea obtentis si occasione examinis siue antea, siue post aliquid accipiant, etiam gratis, & liberaliter datum, & ad captandam beneuolentiam, etiam si res modica sit, & leuis momenti, nam hic prohibetur quicquam prorsus accipi, resoluunt Garc. *d. p. 9. cap. 2. num. 390.* Aloyf. Ricc. *d. part. 4. resol. 76. num. 3.* Bonacin. *d. diff. 1. num. 5. vers. ex quibus.* Ego ipse *d. cap. 2. num. 80.*

Contra Petr. de Ledesma in *sum. tract. 7. cap. 1. concl. 7.* Zerol. in *praxi Episcop. part. 1. verb. Parochia §. 2. dub. 13.* existimantes huiusmodi examinatores non priuari beneficijs antea obtentis.

110. *Peracto deinde examine renuncientur, &c.]* Examinatores peracto examine debere eos ex communi sententia renuntiare Episcopo, quos idoneos reperiunt, referunt decifum Garc. *d. p. 9. cap. 2. num. 104.* Salgado *d. cap. 9. num. 79.* Ego ipse *d. c. 2. num. 84.*

111. Et illos possunt remittere ad Ordinarium, quia cumulatue, & non priuatiue in hoc decreto est attributa iurisdictione, vt censuit Rot. *decif. 627. num. 1. in 1. collect. nouissim. alijs p. 4. diuers.*

112. Licet Concilium in præfenti non expresserit an vota examinatum palam, an secretè ferri debeant, magis tamen expedire vt examinatores palam inter se sua vota conferant, & notario iubeant vt in actis suis simpliciter scribat Titium approbatum idoneum, Seium verò reprobatum, referunt decifum Garc. *d. p. 9. cap. 2. num. 107.* Franc. Leo in *thesauro fori eccles. p. 2. cap. 3. num. 35.*

113. Examinatores debere dare vota dum simul congregati sunt cum Episcopo, non autem separatim, sicut etià Episcopum, vbi datur locus accessui, debere accedere examinatis simul congregatis resoluunt Garc. *d. p. 9. cap. 2. num. 58.* Masfobr. in *d. praxi requis. 4. dub. 2.*

114. Examinatores ab Episcopo, vel vicario, quibus beneficia prouideri incambit, maxime quando iubetur, teneant significare, & subscribere quis dignus, & quis dignior sub peccato mortali, tenent Barth. Medina in *sum. lib. 1. cap. 14. §. 32.* Petr. Ledesma in *sum. p. 2. tract. 7. cap. 1. conclus. 7. diff. 13.*

115. Episcopum non habere votum decifuum in concursu, sed tantum accedere vbi vota sunt paria, vel singularia, dicit Masfobr. *d. requis. 4. dub. 5. vbi dub. 6.* ostendit quando dicantur vota paria, quando singularia.

Si vnus tantum compareat ad se examinandum coram tribus examinatis, vno illorum approbante, & ceteris reprobantibus, non posse Episcopum illi accedere, sed examinatum dici reprobatum, referunt decifum Garc. *d. part. 9. cap. 2. num. 60.* Masfobr. *d. requis. 4. dub. 7.*

116. Si plures examinatis aliqui vltra dimidiam vocum fuerint

fuerint consecuti, & vnus omnia suffragia prospera reportauit, Episcopus facta per examinatores relatione potest postposito illo, in quem omnia suffragia confluerunt, alium ex eis eligere, qui ultra dimidiam partem vocum habuerint, cum omnes approbati dicantur, ita refert decisum Garc. d. p. 9. cap. 2. num. 109.

117. *Quicumque ab his idonei iudicati fuerint.* Examinatores non tenentur explicitè referre singulas qualitates eorum, qui sunt examinati, sed sufficere referre omnes examinatos fuisse idoneos, tenuit Rot. coram Card. Caualer. decis. 293. à princ. vbi in vers. neque pramissis, subdit nihil obstare quod in hoc decreto fiat expressa mentio, vt scilicet debeant renuntiari quocumque ab examinatis iudicati fuerint idonei etate, moribus, scientia, prudentia, &c. quia hic fit expressio eorum qua tacite insunt, ex gr. tantum, quod probatur ex hoc eodem decreto, dum immediate subiungit, *Et alijs rebus ad Ecclesiam vacantem gubernandam opportunis*, multa enim alia sunt, quae requiruntur ad hoc, vt quis sit idoneus ad Ecclesiam Parochialem gubernandam, veluti quod sit clericus, ex legitimis natalibus procreatus, inde inferrebat quod sicut Concilium non exigijt vt super istis alijs qualitatibus fiat explicita relatio, ita pariformis determinatio requiritur quoad mores, etatem, doctrinam, & prudentiam, quae in Concilio specialiter exprimuntur.

118. *Etate, moribus, doctrina, prudentia, &c.* In concursu Parochialium non solum considerari idoneitatem, respectu scientiae, sed etiam respectu etatis, morum, & prudentiae, & huiusmodi ad Ecclesiam Parochialem gubernandam, aduertunt Massobr. in d. praxi requisit. 5. dub. 2. Fr. Sigism. à Bononia de elect. dub. 32. Rot. coram bona mem. Buratto decis. 22. num. 28. & decis. 90. per tot. Ioan. Valer. de different. inter vtrumque forum, verb. electio, differ. 1. num. 1. Alov. Ricc. in praxi aurea, resol. 34.8. Ego ipse d. e. 2. num. 12.

119. Et posse examinatores etiam extraiudicialiter informati de qualitatibus examinandorum, censuit eadem Rota coram Caualer. d. decis. 293. num. ult.

Examinatoribus approbantibus aliquem tanquam magis idoneum in scientia, cuius tamen mores ignorantur, & habentibus alium non tam doctum, sed ab eis cognitum, & approbatum in omnibus, hunc vitium esse praeterendum refert decisum Garc. dicit. part. 9. cap. 2. numer. 111.

120. *Et ex hisque Episcopus eum eligat, &c.* Etiam extra locum examinis, & ipis absentibus examinatoribus, vt per Garc. d. p. 9. cap. 2. num. 59. Massobr. in d. praxi requisit. 5. dub. 20.

121. Nunquam spectare ad examinatores, sed ad Episcopum solum iudicare, & eligere quis ex concurrentibus ad Parochialem vacantem sit magis idoneus, refertur decisum Garc. de benefic. p. 6. c. 2. num. 236. & p. 9. cap. 2. numer. 105. & 108. Zerol. in praxi Episcop. part. 1. verb. Parochialis, §. 2. Mari. Antonin. variar. resolut. lib. 1. resol. 63. nu. 8. Franc. Leo in thesauro fori eccles. p. 2. cap. 3. nu. 34. Armen. dar. in addit. ad recop. legum Nauarra, lib. 1. tit. 18. l. 7. nu. 58. Massobr. d. requisit. 4. dub. 1. & 4. Ego ipse d. e. 2. nu. 90. & 91.

122. Examinatores synodales debent vota sua dare, sed Episcopus non tenetur ex collatione votorum eligere, sed potest cui maluerit ex approbatis beneficium conferre, non habita ratione calculorum ipsorum votorum, debet tamen expectare vt examinatores renuntient quos iudicauerint idoneos. Ita refert decisum Massobr. d. requisit. 4. dub. 4.

123. Examinatores singuli possunt, & debent dare vota super qualitate cuiuslibet examinati ex forma vers. tractato, Episcopus non ex collatione horum votorum debet eligere, sed ex vers. peracto, examinatores debent solum renunciare duos, vel tres, v. g. examinatos idoneos, deinde Episcopus absque votorum calculo, sed suo iudicio eligere debet digniorem. Ita refert decisum Garc. dicit. part. 9. cap. 2. num. 109. Verum Trentaeque ex professo cons. 10. per tot. vol. 1. ad partes disputat hanc materiam, & tandem concludit quod si vota examinatorum non fuerint singularia, aut paria, non poterit Episcopus, vel Vicarius accedere quibus magis videbitur, sed debet

conferre vni ex examinatis & approbatis, qui respectu numeri ad numerum, zeli ad zelum, & meriti ad inuestitum dignior ab examinatis iudicatus fuerit, ex doctrinis vulgaribus. Deinde responderet ad verba huius Decreti, ibi, *ex hisque Episcopus eum eligat, quem ceteris magis idoneum iudicauerit*, &c. quae videntur insinuare quod sit in potestate Episcopi eligere quem voluerit ex examinatis & approbatis, vt scilicet intelligantur iuxta alia verba eiusdemmet decreti, ibi, *quorum votis, si pares, aut singulares fuerint, accedere possit Episcopus, vel Vicarius, quibus magis videbitur*; itaut secus dicendum esset si vota non fuissent paria, aut singularia; sed licet hec sententia in puncto iuris vera mihi videatur, nihilominus tamen sequenda est contraria ob facta Congregationis declarationem, de qua testantur Garcia, & Massobr. citatis locis.

Parochialis collatio si cessantibus reservationibus Apost. spectet ad inferiorem collatorem, & in concursu facto per Ordinarium sint renuntiati plures a quibus idonei, facultas eligendi magis idoneum ad ipsum Episcopum, non autem ad inferiorem collatorem pertinet, siue Parochialis in mense Apostol. siue Ordinatio vacet. Ita Aldan. d. tit. 9. num. 40. attestans sic fuisse decisum in Aseulana 1. Decembris 1618.

Electiorem factam de magis idoneo significandam esse intra quatuor menses, & si fuerit transmissa, nec peruenierit ad manus collatoris intra dictum tempus, prouisionem deuolui tradit Massobr. in d. praxi requisit. 6. dub. 1. vbi dub. 2. cum Garc. d. p. 9. cap. 2. num. 8. asserit significationem electionis fieri posse extra presentiam examinatorum, refero Ego ipse d. cap. 2. num. 94.

126. *Quem ceteris magis idoneum iudicauerit, &c.* Electionem igitur & prouisionem in concursu Parochialis factam de digno, omisso digniore, esse nullam, & subreptitiam, tenent Azcued. d. consil. 9. num. 30. Garc. d. p. 9. cap. 2. num. 225. Massobr. in d. praxi requisit. 5. dub. 1. Ror. in Dertusen. Parochialis 18. Decembris 1581. coram Giptio, & in Tuden. Parochialis 18. Aprilis 1603. coram bona mem. Card. Sacrato, vbi firmavit conclusionem in beneficijs Curatis ex idoneis magis idoneum esse eligendum, iterum in Hispana Parochialis 1. Iunii 1609. coram Ortenbergo, refert & sequitur Beltramin. in annotat. ad decis. 11. Gregorij X V. & sic conquerente digniore reuocari collationem factam digno, de beneficio curam animarum habente, mediante concursu iuxta constitut. Pij V. aduertit Ioan. Valer. de different. inter vtrumque forum, verb. electio, differ. 2. num. 4. refero Ego ipse d. cap. 2. num. 95. vbi à num. 98. post infinitos propemodum per me citatos resolu electores sub poena peccati mortalis tenent digniorem, seu meliorem eligere.

Quando per concursum & oppositionem prouisio beneficii facienda est, tenent quem ad restitutionem si dignum eligat omisso digniore, cum non solum offendat iustitiam distributiuam, verum etiam commutatuam ortam ex illo quasi contractu proueniente ex edicti propositione, & ex fide in illo data, resoluunt Molin. de primogen. lib. 2. cap. 25. num. 59. Barthol. de Medina in instruat. Confess. in 7. precept. §. 32. Petr. Nauarr. de restitut. lib. 2. c. 2. num. 178. Gutier. canon. lib. 2. cap. 11. num. 55. cum seqq. Vazq. in opuscul. morali tract. de benefic. c. 2. §. 3. nu. 117. Fernandez in examine Theolog. moralis p. 4. cap. 4. §. 1. num. 2. & cap. 7. §. 2. numer. 11. Ego ipse d. allegat. 60. num. 68. & d. cap. 2. num. 105.

Contra Martin. Ledesin. 2. 4. q. 18. ad fin. vers. secunda conclusio, Nauarr. in man. c. 17. num. 74. vers. nec obstat. Mercado de contract. lib. 6. c. 17. §. y ansi dixen los Theologos, vers. esto nolo signo, Garc. de benefic. p. 7. c. 16. num. 43. existimantes non tenentur ad restitutionem dignum eligentes omisso digniore, etiam quando prouisio faciendae est per concursum, & oppositionem.

Vnde simoniam committere dignum offerendo in concursu pecuniam digniori, vt desistat ab oppositione, & tenent ad cedendum beneficio, & ad restituendos fructus perceptos, resoluunt Sor. de iust. lib. 9. q. 6. art. 1. ad 2. Nauarr. in man. c. 23. nu. 101. vers. 8. Beia res. casuum conse. p. 2. casu 5. Fernand. in exam. Theolog. moral. p. 4. c. 14. §. 1. nu. 1. & 2. Ego ipse d. e. 2. nu. 106. vbi n. 107. resolu simoniacam non

non esse electionem, nec illicitam, si quis tradiderit pecuniam electoribus indignam eligere volentibus ne illum eligant.

129. * Magis idoneum, &c.] Idoneior iudicandus, ac propterea preferendus ille est, qui muneri, cui praeficitur, est aptior, Couar. in reg. peccatum, p. 2. §. 7. n. 4. vers. dignior vero, Rot. decis. 537. num. 14. p. 1. recent. & in d. Vrbinate. Parochialis. item & ille, qui altero cum quo concurret fuerit senior, ita Barbat. consil. 23. post num. 13. vol. 1. Tiraq. de iure primog. in praesent. num. 182. Roland. cons. 47. num. 70. lib. 1. Lambert. de iure par. p. 2. lib. 2. q. 2. princ. art. 26. nu. 4. Mari. Anton. var. resol. lib. 1. c. 4. nu. 2. Illustriss. D. meus Roder. à Cunha in comment. ad cap. consilium 9. num. 2. dist. 74. Valenz. consil. 34. num. 56. vbi num. 59. quod senior dicitur non tam ab aetate, quam à sapientia & moribus. Rota decis. 61. num. 1. p. 1. in posthum. Farinae.

130. Originarius idoneior quoque iudicandus ac preferendus, si alter sit extraneus, Couar. praesent. cap. 3. §. sub num. 5. vers. secundo annotandum est, Fusc. de visitat. lib. 2. cap. 15. num. 13. & 14. & cap. 21. num. 25. Put. decis. 154. p. 1. alias decis. 247. lib. 1. in correct. Mandos. consil. 1. num. 4. Grilenzon. consil. 151. num. 64. Vgolin. de offic. Episcopi, cap. 50. §. 7. num. 4. Maslir. Sicis. decis. 2. num. 147. Rot. decis. 299. p. 1. divers. Valenzuel. d. consil. 34. num. 69. vbi num. 79. quod diocesanus in beneficiis praefertur non diocesano. Perez de Lara de annuiss. lib. 2. cap. 3. num. 19. & segg. Et ita potest eligi dignus de ciuitate, vel gremio Ecclesiae, posthabito digniore extraneo. Lal. Zech. de benef. c. 12. nu. 36. Piafec. in praxi Episc. p. 2. c. 5. nu. 19. Vgolin. d. c. 50. §. 8. nu. 4. Ego ipse d. alleg. 60. n. 102. Valenzuel. d. consil. 34. nu. 70.

131. Doctor praefertur non Doctori, Aloyf. Ricc. in decis. curia Archiep. Neapol. part. 4. decis. 135. num. 1. Rot. decis. 36. num. 2. part. 2. recent. Valenzuel. d. consil. 34. nu. 58. cum segg. vbi num. 64. quod Doctor in iure Pontificio praefertur Doctori in iure Civili, Rota d. decis. 61. nu. 1. Attamen minus doctus, modo idoneus, cuius mores sunt noti, & approbati, praefertur Doctori, cuius vita ignoratur, Piafec. d. cap. 5. num. 19. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 4. nu. 112. Garc. d. part. 9. cap. 2. num. 11. Aloyf. Ricc. in d. praxi decis. 45. in 1. edit. alias resol. 362. nu. 1. in 2. edit. Maslobr. in d. praxi requisi. 5. dub. 2. num. 19. Rot. in Barchinonen. Parochialis 29. Nouembrii 1613. coram bono mem. Buratto, inter eius impressas decis. 22. In beneficio concursus quando fit curam Ordinatio & examinatoribus, potest Ordinarius cum examinatoribus preferre ei, qui magis scientia praecellit, illum, qui prudentia, moribus, & integritate aptior videtur ad gubernandam Ecclesiam, ita Rota decis. 521. num. 1. & 2. apud Farin. part. 1. in posthum. nam in concursu ad beneficium preferendus est non is, qui solum idoneus reputatur quoad litteraturam, sed qui aetate, moribus, doctrina, & prudentia magis idoneus iudicabitur, eadem Rota d. part. 1. decis. 551.

132. Sacerdos praefertur alteri aliquo inferiori Ordine insignito, Roland. cons. 47. num. 75. Dec. cons. 542. nu. 13. Perez de Lara d. lib. 2. cap. 3. num. 16. Rota d. decis. 61. num. 1. & in pari attenditur quis prius assecutus fuerit sacros Ordines & gradus, Ioan. de Platea in l. 2. num. 1. c. de Primie. lib. 12. Natt. cons. 638. num. 18.

133. Dispensatione non indigens praefertur indigenti, Seraph. decis. 767. num. 2. part. 1.

134. Beneficium nullum habens praefertur habenti, Lambert. p. 3. lib. 2. q. 5. art. 3. Carol. de Grass. decis. 1. num. 10. de iure patron. Rot. decis. 16. num. 7. part. 2. recent. & in Calaguriz. beneficij de Tesora 9. Iunij 1621. coram bono mem. Vbaldo. & in Vrbinate. Parochialis 12. Februarij 1629. coram R. P. D. Veroffio, & pauper ceteris paribus praefertur debet diuiti, Perez de Lara d. lib. 2. cap. 3. num. 11. sicut in clerico non habente beneficium quod preferendus sit illud habenti, ceteris paribus, dicit Rota d. decis. 61. num. 4.

135. Si potentia diuitiarum, vel nobilitas conferat ad comprimendos Christi aduersarios, praefertendi sunt diuitiores, & nobiliores tenuibus, & ignobilibus, Fernandez in examine Theolog. moral. part. 4. c. 4. §. 1. num. 5.

136. v. Si verò iurispatronatus Ecclesiasticus erit, &c.] Vide Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 6. num. 116. Piafec. d. cap. 5. num. 17. in fine, Aloyf. Ricc. in d. praxi resol. 351. vers. amplius Barbof. Collect. in Concil. Trid.

sexto, Zerol. in praxi Episc. p. 1. verb. iurispatronatus. §. 10. Azor. in iur. moral. p. 2. lib. 6. c. 22. quest. 15. Salgado d. c. 9. num. 80. Ferentil. in annotat. ad decis. 25. Buratti nu. 12. Ego ipse d. alleg. 60. nu. 16. & d. cap. 2. num. 124. Rota decis. 453. nu. 1. apud Farin. p. 1. in posthum. vbi quod concursus requiritur in Ecclesia Parochiali de iure patronatus Ecclesiastico, & quod dispositio Concilij in praesenti procedit ne dum in Rectorijs, verum etiam in vicarijs perpetuis, attestaturque sic fuisse per sacram Congreg. resolutum, & eadem Rota d. p. 1. decis. 543. n. 8. dicit quod examinatores nihil iuris habent in patronatu Ecclesiae Parochialis, licet approbent idoneos pro obtinenda collatione, seu institutione.

Episcopus tenetur instituere praesentatum ad Parochialem Ecclesiam iurispatronatus Ecclesiastici, cuius institutio ad Episcopum ipsum, & non ad alium pertinet, etiam si patroni ex approbatis ab examinatorebus synodalibus digniorem non praesentauerint stante hoc decreto in d. vers. si verò iurispatronatus, quia iudicium spectat ad patronum, refert decifum Aldan. d. tit. 9. num. 43.

Institutio Parochialium de iure patronatus Ecclesiastico quando ad inferiores licet exemptos & Abbates pertinet, nihilominus Episcopus ordinarius debet edicta concursus proponere, & inferior instituet magis idoneum approbatum ab Episcopo, quod si secus actum fuerit, collatio est nulla, ita refert Garc. d. part. 9. cap. 2. num. 262.

Beneficium Curatum iurispatronatus Ecclesiastici si vacauerit in mensibus Apostol. Sedi reservatus, Episcopus ipse Ordinarius nulla habita ratione patronorum debet edicta concursus proponere, & idoneum eligere, ac Romam mittere cum fide Ordinarij à Summo Pont. instituendum, sicut fit in alijs Curatis quae non sunt de iure patronatus, ita referunt decifum Piafec. in praxi Episc. part. 2. cap. 5. num. 17. Garc. d. part. 9. cap. 2. num. 273.

Institutio ad Parochiales Ecclesias, quae iurispatronatus Ecclesiastici sint, vbi facienda sit à Papa, quia fortasse in mensibus reservatus vacauerit, ius eligendi digniorem ad solum Episcopum pertinet, qui transmittere debet attestationem examinis facti, & concursus, quot in eo approbati, & quem ex approbatis vti digniorem, cui Sanctitas sua gratiam faciat, nominari, refert decifum Garc. d. cap. 2. num. 273. Salgado d. tit. tom. 1. part. 3. cap. 9. num. 99.

Et Is quem patronus digniorem, &c.] Et ad eum patronum Ecclesiasticum spectabit quando duo aequè idonei ab examinatorebus fuerint iudicati, quia electio dignioris spectat ad patronum, institutio ad Episcopum, quando ad ipsum Episcopum, & non ad alium illa pertinet, ita refert decifum Garc. d. part. 9. c. 2. num. 267.

Episcopus instituere debet in beneficio praesentatum ab Ecclesiastico patrono si digniorem elegerit ex approbatis ab examinatorebus, refert decifum Garc. d. cap. 2. num. 262.

Inter probatos ab examinatorebus, &c.] Si patronus Ecclesiasticus aliquem praesentauerit antequam sit ab examinatorebus approbatus in concursu, praesentatio nulla erit, nec eius virtute facienda erit institutio ab Episcopo tanquam minus legitime facta, nisi denuo iterum expresse, vel tacite fuerit praesentatus, postquam ipse sit intra terminum edictorum, seu re integra oppositos, & inter ceteros descriptus, & inter dignos approbatus. Ita Salgado d. cap. 9. num. 81. quem refero d. cap. 2. num. 124. in fine.

Examen per concursum non requiritur in collatione Parochialium iurispatronatus mixti, id est, partim Ecclesiastici, & partim laicalis, Viuan. in appendice sua praxi iurispatron. ad lib. 10. cap. 1. num. 34. pag. 760. in nouiss. impress. vbi testatur ita fuisse responsum in Pisana 5. Februarij 1628. refero Ego ipse d. cap. 2. num. 126. late sequitur Gabr. Pereira de manu Regis part. 1. cap. 7. num. 32. cum segg. vbi num. 36. vers. quam resolutionem, affirmat habere locum non solum in iure patronatus mixto, quando maiorem, vel aequalem partem habet secularem, sed etiam quando Ecclesiastica sit maior, subditque Eminentissimos Cardinales Concilij Tridentini. interpretes super Dd 2 beneficio

beneficio de Ribadancora Bracharen. diocesis interro-
gatos Romae sic respondisse, refero Ego ipse d. tract. de
Parocho cap. 2. num. 126. in ultim. impress. folij magni.

Contra Gonzal. dict. gloss. 6. num. 135. Galet. in margarita
casuum conscientiae, verb. iurispatronatus pag. 145. col. 2. Garc. d.
cap. 2. num. 278. Aloyf. Ricc. in d. praxi decif. 420. in 1. edit.
alias resol. 357. num. 3. in 2. edit. Marefcot. var. resol. lib. 1. cap.
52. num. 7. adden. ad decif. 498. Gregorij XV. Massobr. in dict.
praxi prel. 7. dub. 25. num. 2. Salgado dict. cap. 9. ex numer. 108.
Ferentil. ad decif. 25. Buratto in sine vers. ex hoc procedit. Exi-
stimates seruandam esse formam examinis per con-
cursum in vacatione Ecclesiae Parochialis iurispatronatus
partum Ecclesiae, partum laici, vel quod pro duabus
partibus pertineat ad laicum, & pro vna tantum ad
Ecclesiam.

145. *¶* Tunc Episcopus solus ex dignis, &c.] Talem electionem
committi posse Vicario faciendam, tenet Ioan.
Sancian select. disput. 50. num. 25.

¶ Quod si iurispatronatus laicorum fuerit, &c.] Vide Lael.
Zech. de republ. Eccles. cap. 28. de Parocho num. 6. Flamin. Parif.
de resignatione benefice lib. 8. quast. 9. num. 111. Zerol. in praxi
Episcop. part. 1. verb. Parochia §. 7. Franc. Leon. in thesauro fore
Eccles. part. 2. cap. 3. num. 3. Piafec. d. cap. 6. num. 18. in princ.
Lefl. de iustit. lib. 2. cap. 34. num. 58. & 81. Vgolin. de officio Epi-
scopi c. 50. §. 3. vers. tertio. Marefcot. var. resol. lib. 1. cap. 5. num.
11. Aloyf. Ricc. in d. praxi resol. 357. nu. 1. Adden. ad Gre-
gor. XV. decif. 494. num. 3. Massobr. in d. praxi requis. 7. dub.
25. a num. 4. Borgn. Caualecan. decif. 17. num. 18. part. 2. Salga-
do d. c. 9. num. 105. cum segg. Alzed. in praxi Episcop. p. 2. c. 9.
num. 2. Ego ipse d. alleg. 65. n. 18. & d. cap. 2. n. 129. Rot. decif.
579. n. 4. p. 2. recent. & in Pampilonen. Parochialis 26. Iunij 1626.
coram bono mem. Buratto, inter eius impressas decif. 952.

146. Eueniente vacatione Parochialis de iurispatronatus
laicorum quando plures sunt praesentati, requiritur exa-
men per concursum inter ipsos praesentatos tantum, vt
ex his, qui peracto examine idonei ab examinadoribus
denunciati sunt, Episcopus eum eligat quem ceteris magis
idoneum iudicauerit, atque illum, & non alium in-
stituat. Ita Flamin. Parif. de resignat. benefice lib. 6. quast. 5. num.
21. Gonzal. d. gloss. 6. num. 138. Garc. d. part. 9. cap. 2. num. 256.
Marefcot. d. lib. 1. cap. 52. num. 11. Piafec. d. cap. 5. num. 18.
vers. eueniente. Aloyf. Ricc. in d. praxi resol. 357. num. 2. Vi-
uian. in praxi iurispatron. lib. 10. cap. 1. num. 59. in ultim. im-
press. Salgado d. cap. 9. num. 123. Alzed. d. cap. 9. num. 3. Rot.
in Pampilonen. Parochialis 27. Iannarij 1614. coram Reueren-
dissimo D. meo Coccino Decano, & in Illerden portionis de Per-
tusa 11. Decembris 1613. coram bono mem. Buratto, inter eius
impressas decif. 25. vbi Ferentil. in annot. num. 10. que etiam
reperitur impressa inter posthumas Farin. part. 1. decif.
543. in sine. Massobr. in d. praxi requis. 7. dub. 25. num. 5. vbi
intelligit quando inter plures praesentatos omnes a qua-
libus vocibus gaudent. Nam si aliquis plures haberet vo-
ces, is solus esset examinandus, & idoneus repertus in-
stituendus, vt per Garc. d. part. 9. c. 2. num. 257. Salgado d. c.
9. num. 124. Rot. in Pampilonen. Parochialis 26. Iunij 1626.
coram bono mem. Buratto, inter eius decif. impressas decif.
952. num. 2. nisi is se etiam subiceret examini, & concur-
sum cum ceteris examinatus, quia tunc sibi praediceret,
cum faceret se eis parem. Ita adden. ad d. decif. 494. Grego-
rij XV. num. 4. Massobr. in d. praxi prel. 3. dub. 3. num. 15. Sal-
gado d. cap. 9. num. 128.

147. Non habet locum hoc decretum in d. vers. si vero, con-
tra institutionem & fundationem, cum seruari debeat
lex in ipsa institutione posita, sed tantum praesentatus est
examinandus, & approbandus ab Ordinario citra con-
cursum si repugnaret institutioni, seu fundationi, ita re-
fert decium Garc. d. p. 9. cap. 2. num. 270.

148. Concursum locus non est in Parochialibus iurispatro-
natus, quod origine erat totum laicale, sed pro duabus
tertijs partibus ex donatione laicorum effectum est po-
stea Ecclesiasticum, Aldan. d. tit. 9. num. 42. vbi refert dec-
cium sub die 17. Iunij 1617.

149. Parochiales iurispatronatus laicorum, quae ab Epi-
scopo ob praesentationem in tempore non sequuntur iure
deuoluto conferuntur, subiaccere concursum, referunt
deciam Galet. in margar. casuum conscientiae, verb. iurispatre-

natus, Salgado d. cap. 9. num. 90. Aldan. d. tit. 9. num. 50. Ego
ipse d. allegat. 60. num. 18. in sine, & d. cap. 2. num. 131.

Contra Massobr. in d. praxi requis. 1. dub. 22. existiman-
tem huiusmodi Parochialem iurispatronatus laicis ad
Ordinarium deuolutam per eum absque concursu con-
ferri posse.

Vtrum autem in collatione Parochialium facta iure
deuoluto, seruari debeat forma examinis, que coram in-
feriore requiritur? Affirmatiue respondet Salgado d. cap.
9. num. 82. cum segg. quem refero d. cap. 2. num. 133.

¶ Ab eisdem deputatis, vt supra, examinari, &c.] Prae-
sentatus a patronis laicis ad Ecclesiam Parochialem de
iurispatronatus laicorum, sufficit quod examinetur coram
alijs examinadoribus non synodalibus, ita Aldan. d. tit. 9.
num. 52. vbi refert decium sub die 19. Decembris 1620.

¶ Et non nisi idoneus repertus, &c.] Patronum laicum
ad Parochialem sui iurispatronatus non teneri praesentare
digniores, sed sufficere dignum, seu idoneum, re-
solvunt Lambertin. de iurispatron. part. 1. lib. 2. quast. 10. art. 3.
num. 17. Petr. Nauarr. de restitut. lib. 2. cap. 2. num. 150. Ban. 2.
2. quast. 63. dub. 4. Petr. de Ledesma in summo part. 2. tract. 7.
cap. 2. conclus. 7. diffi. 9. Garc. de benefice part. 7. cap. 16. num. 39.
Aloyf. Ricc. in d. c. 5. Curiae Archiepisc. Neapolitan. part. 3. de-
cif. 306. num. 4. Ioan. Valet. de different. inter utrumque forum
verb. electio diff. 2.

Contra Molin. de primog. lib. 2. cap. 5. num. 69. Azeued.
conf. 22. dub. 4. num. 4. Turrian. 2. 2. tom. 2. disput. 22. dub. 5.
num. 6. Gutier. canon. lib. 2. cap. 11. num. 26. Vafq. in ofusc. de
benefice cap. 2. §. 2. dub. 5. num. 74. Lefl. d. lib. 2. cap. 34. dub. 14.
num. 65. in sine. Azor. d. part. 2. lib. 6. cap. 21. quast. 5. Malder.
2. 2. tract. 9. c. 2. dub. 1. existimantes patronum, qui non est
primus beneficij fundator, debere digniorem praesentare.

¶ Vbi deuolutio, aut appellatio, &c.] Vide Nauarr. in
man. cap. 25. num. 139. in sine. Antonic. in Catechesi Neapolit.
cap. 16. fol. 43. Azeued. ad l. 1. num. 4. tit. 16. lib. 3. noua recop.
Seraphin. decif. 481. Valenz. conf. 45. num. 19. vol. 1. Gonzal.
ad reg. 8. Cancel. gloss. 9. §. 1. in annot. contra nullum 186. &
209. & d. gloss. 6. num. 163. Vgolin. d. c. 50. §. 13. num. 1. Cam-
pan. in diuersis iuris canon. rub. 7. cap. 6. num. 75. Aloyf. Ricc. in
d. praxi decif. 426. in 1. edit. alias resol. 373. in 2. edit. & in de-
cif. curiae Archiepisc. Neapolitan. p. 4. decif. 19. Massobr. in d. praxi
requis. 35. dub. 3. cum segg. Salgado de protectione Regia tom.
1. p. 2. c. 13. num. 197. cum segg. Rot. in Barchinon. Parochialis
29. Nouembr. 1613. coram bono mem. Buratto, inter eius im-
pressas decif. 22. & vbi Ferentil. in annot. littera B. Ego ipse
d. alleg. 60. num. 104. & d. cap. 2. num. 137.

Intelligi de appellatione suspensiuua, non vero deuo-
lutua, obseruat Campan. in diuersis iuris Canonice. rub. 11.
cap. 13. num. 476. post med. Salgado dict. tom. 1. part. 2. cap. 13.
num. 199. Massobr. d. praxi requis. 5. dub. 4. Ego ipse d. cap. 2.
num. 138. Garc. in addit. ad summ. tract. de benefice part. 9. c. 2.
num. 245.

Appellationem non dari simpliciter ab electione Epi-
scopi in concursum dum appellare volens fuit approba-
tus ab examinadoribus synodalibus, sicut & electus, cum
tunc locus sit gratificationi, probatur ex cap. cum autem,
vbi Abb. num. 3. de iurispatron. Seraph. decif. 152. in sine. Rot.
in Calaguristana beneficij de Mutillo 13. Nouembris 1620. coram
bono mem. Vbaldo sen. & in Pampilonen. Abbatie de Aresso 22.
Aprilis 1622. coram R. P. D. Nauarro. Nisi manifeste consti-
tent de dolo, & irrationabili Episcopi iudicio, cum pro
eo, quod scilicet omnia considerauerit, multum praesum-
matur, Marefcot. var. resol. lib. 1. cap. 52. numer. 23. & 24.
Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 4. numero 139. & gloss. 9. in an-
not. numero 209. Massobr. dict. requis. 5. dub. 2. numero 42.
Gregor. decif. 538. ad fin. Rot. in Elseracen iurispatronatus 21.
Maij 1622. coram bono mem. Buratto, inter eius impressas de-
cif. 625. Iudicium enim Ordinarij, & examinadorum,
in concursu ad beneficium ad fauorem alicuius non
potest reuocari in secunda instantia, nisi appareat illud
fuisse irrationabile, dolum, & carnalitat, aut huma-
ne passionis affectum, Rota decif. 521. num. 1. apud Far-
in. part. 1. in posthum. Tollitur tamen multum de hac praes-
umptione, quae alias esset pro Episcopo, ex familiaritate,
vt per Aloyf. Ricc. in decif. Curiae Archiepisc. Neapol.
part. 4.

p.4. decis.96. num.20. Rot. in Sabina. concursus 6. Aprilis 1609. coram bona mem. Card. Sacro, & in Vrbinaten. Parochialis 12. Februarij 1629. coram R. P.D. Varesio, Ego ipse d.c.2. num.144.

156. Et huiusmodi appellationem à mala electione, siue irrationabili iudicio Episcopi admitti solum ad effectum deuolutiuum, non autem suspensiuum, quia interim propositus appellatione pendente à Parochiali amoueri non debet, ex dicta consuet. Pij V. vers. hac tamen. notant Garc. d. part.9. cap.2. num.236. & 146. adden. ad decis.538. numer.7. Gregorij XV. Ego ipse d.cap.2. num.145. Nisi quando appellatur à sententia Metropolitanæ, seu alterius iudicis appellationis reuocatoria electionis prius factæ ab Ordinario in concursu ad Parochiales, tunc enim dati appellationem ad effectum suspensiuum, & deuolutiuum, resoluunt Gutier. canon. lib.2. cap.11. num.25. Garc. d.p.9. cap.2. num.247. adden. ad d. decis.538. num.8. Gregorij XV. Ego ipse d.cap.2. nu.146. vbi num.147. idem assero quando facto concursu appellatur inter presentatos, vel patronos laicos super pertinentia iurisdictionis.

157. Reiectum in concursu Parochialis posse pronocate prælectum ad nouum examen coram iudice appellationis, etiam antequam doceat de irrationabili iudicio Episcopi, noue & singulariter aduertendum dixi d. cap.2. nu.148. asserens ita fuisse decisum in Vrbinaten. 9. Septembris 1628. & in Reatina 16. Marij 1630. & in Pisana 17. Iunij eiusdem anni, in quibus fuit decretum dandum esse nouum concursum in Vrbe, & ad illam vocandum prælectum ab Episcopo.

158. Alias provisiones omnes, seu institutiones, &c.] Collationem Parochialis factam sine examine per concursum esse nullam, & irritam, & præfatam Parochialem eo modo collatam vacare, eiusque collationem ad Sedem Apost. spectare resoluunt Zerol. d. part.1. verb. Paro-

chia §.2. dub.2. nouissime Aloyf. Ricc. in sua praxi part.4. resol.75. num.1. Rot. decis.151. part.4. diuers. Ego ipse d. cap.2. num.135.

Parochialem sine examine per concursum, vel contra formam positam à Concilio in præfenti collatam non posse in foro conscientie acceptari, aut retineri resoluunt Petr. Nauarr. de restit. lib.3. cap.2. num.350. Salon. 2.2. quæst.5. de dominio artic.4. & ibi Cay. quæst.62. de dominio pag.160. Vasq. 1.2.9.163. Lorca etiam 1.2. dist.21. de legib. ad fin. Burg. de Pace l.2. Tauri à num.1394. Pariad. differ.12. §.1. ex numer.2. Lessi. de iustit. lib.2. cap.19. dub.3. Aloyf. Ricc. d. part.4. resol.75. num.2.

XX Si tamen adeo exigui redditus, &c.] Vide Gonzal. d. gl. 6. nu.139. cum seqq. Aloyf. Ricc. in d. praxi resol.358. Campan. in diuersis Canon. rub.5. cap.3. num.10. Seraph. decis.942. num.10. metipsum d. alleg.60. num.38. & d. cap.2. num.16.

In collatione tenuium Parochialium, quarum fructus ducatos auri de Camera non excedunt, si proposito primo edicto examinis per concursum, nemo comparuerit, fieri debet secundum edictum examinis, sed sine concursu: seruatis tamen temporibus præscriptis à Pio V. in sua Constit. super collatione Parochial. ita refert decisum Garc. d. part.9. cap.2. num.220. in 1. decl.

Beneficia Curata, cuius redditus adeo exigui sunt, vt ea aut nullus idoneus requirat, vel compareant in concursu Præbyteri ita rudes, vt neque vulgarem linguam calleant, sunt conferenda illis, qui inter omnes maioris literaturæ esse cognouerit Episcopus, eisdemque amplius erudiri curabit. Vbi verò ob dominos temporales, vel aliam iustam causam concursus non esset liber, & fructus Parochiales essent pingues, ponendi sunt Vicarij donec conferri poterint magis idoneis, seruata forma Concilij, ita refert decisum Garc. d. cap.2. nu.220. in 2. decl.

Expectatiuis hætenus concessis vti nulli fas esto. Reseruatiões mentales, &c. nulli concedantur.

C A P V T XIX.

- 1 Doctores de materia cap. agentes.
- 2 Expectatiua sunt omnino sublata.

- 3 Collegia non comprehenduntur si expressa non sint.
- 4 Reseruatio mentalis quæ?

Decernit Sancta Synodus, Mandata de prouidendo, & gratias, quæ Expectatiuæ dicuntur, nemini amplius, a etiam Collegijs, vniuersitatibus, Senatibus, & alijs singularibus personis, etiam sub nomine indulti, aut ad certam summam, vel alio quouis colore concedi, nec hætenus concessis cuiquam vti licere. ^b Sed nec reseruatiões mentales, nec aliæ quæcumque gratiæ ad vacatura, nec indulta ad alienas Ecclesias, vel monasteria alicui, etiam ex sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, concedantur, & hætenus concessa, abrogata esse censeantur.

a Vide sess. 25. cap.9.
b Cap. de conce. præben. & c. de testanda. c. tit. in 6.

- 1. Vide Corraf. paraphrasi benefice. part.4. cap.5. Rebuff. in praxi benefice. tit. de rescript. ad beneficia vacatura, Paul. Fusc. de viciat. lib.2. cap.27. num.3. Gonzal. ad reg.8. Cancell. §.1. proam. num.57. cum multis sequentibus. Valer. Reginald. in praxi fori poenitent. lib.30. tract.3. à num.266. Massobr. in sua praxi habendi concursum, prælud.23. in principio, num.10. secundum Lugdunen. impress. Lotter. de re benefice. lib.1. in apparatus num.16. Suar. de Relig. tom.1. lib.4. de simon. cap.33. num.8.
- 2. Expectatiuas esse omnino sublatas etiam si illæ factæ sint de consensu Ordinariorum, refert decisum Gonzal. d. §.1. proam. num.63. vbi num.64. pariter decisum asserit ex hoc decreto expectatiuarum abrogatarum colligi non posse erigi ab Episcopo Canonicum supra numerarium ad futuram præbendam.
- 3. a. Etiam Collegijs, vniuersitatibus, &c.] Quæ minimè comprehenderentur si expressa non forent, vt ait Gonzal. ad reg.8. Cancell. gloss.37. num.22. illorum autem appellatione qui veniant dixi in tract. de appellatione verborum vtriusque iuris significat, appellat.55. & an veniant appellati Barbos. Collect. in Concil. Trid.

tione personæ, latè appellat. 198. num.1. & 9.
Hoc decretum non comprehendit consuetudinem immemorabilem hætenus obseruatam in Ecclesia Salamantina, & à Pio I V. Motu proprio confirmata & ex certa scientia, in qua extant 24. Canonici, quorum duo postremi præbendam expectant, & antequam vacet aliquis Canonicatus, cuius electio spectat ad Canonicos, eliguntur à Capitulo præcedente licentia Episcopi duo, vel tres expectantes locum vltimi Canonici, siue præbendam vacaturam, ad quem iuxta gradum expectantis denno à Capitulo eligitur vnus, & admittitur præcedente approbatione, & confirmatione Ordinarj, refert decisum Garc. part.6. c.1. num.5.
^b Sed nec reseruatiões mentales, &c.] Vide Massobr. in d. praxi præl.24. dub.1. num.7.
Reseruatiões mentales esse quando Papa reseruabat beneficium vel in specie, vel in genere per Bullam, vel Breue, vt personæ gratè prouideret, quam non exprimebat, sed in mente retinebat, asserit Gonzal. dicit. §.1. proam. num.67.